

TE ROG, IUBITĂ MAMĂ CREȘTINĂ, SĂ NU UCIZI VEȘNICIA!

Ce lipsea pe pământ la venirea lui Hristos? Lumina! „Eu sunt lumina lumii”, va spune Hristos. Unde stătea poporul? În întuneric! Hristos aduce cu Sine acea lumină hristică ce pătrunde în substanța și esența întregii creații. Nu numai celor vii, ci și celor morți. În întuneric, moartea se luptă cu veșnicia omului. Hristos îi va ridica și pe cei din morminte, dându-le lumină și viață, iar celor vii le aprinde în inimă candelă vieții și luminii veșnice. Ce mare taină: soarele strălucea, mângâind cu ale sale raze pământul, și totuși pe pământ era întuneric!

O, soare, ce lumină ai tu de nu poți alunga întunericul? O, soare, cât de slăvit ai fost tu de poezi și de „zei”, dar iată că totuși ai pierdut lupta cu întunericul! Odată cu Nașterea Mântuitorului Hristos, ne-a răsărit Soarele dreptății, a Cărui lumină aduce pace, dreptate și biruie întunericul și moartea. O singură lumină strălucește în univers, un singur „Soare” – Hristos Domnul.

Prin Nașterea Sa, Hristos pune în fiecare prunc născut darul nașterii întru veșnicie. De acum, pruncii nu mai mor; de acum, mamele nu mai nasc prunci care vor muri, ci nasc fii ai veșniciei cerești.

De aceea mă adresez mamelor: Iubită mamă creștină, de acum fiii tăi nu vor mai fi semănați în țărână, ci îi va lua cu El Fiul lui Dumnezeu și vor fi și ei fii ai Celui Preaînalt! Fiii pe care îi ții tu azi pe brațele tale, mâine pe aceștia îi va ține Avraam la sânul său. Maica Domnului – Fecioara Maria – s-a învrednicit de a naște Izvorul Vieții – pe Hristos Domnul, iar tu dulce mamă, naști, de azi, viață – fii ai veșniciei.

O, ce mare dar să naști viață! Tu, iubită mamă creștină, ești brațul lui Dumnezeu cu care a frământat țărâna din care l-a făcut pe Adam. Tu ești chemată să lucrezi împreună cu Dumnezeu pe același ogor, să rodești țărâna în care seamănă Dumnezeu darul veșniciei, darul vieții veșnice.

O, mamă, tu ții pe brațele tale o fărâmiță din veșnicie! O, ce brațe binecuvântate! De aceea îți le sărut și le ud cu lacrimile recunoștinței, pentru că mi-ai dat lacrima veșniciei. Nu suntem născuți din piatră, ci din lacrimă de mamă și har dumnezeiesc; lacrima și harul sunt daruri veșnice.

Brațele tale, iubită mamă creștină, sunt corabia cu care ne treci tu pe noi – fii tăi – pe marea lacrimilor, la limanul cel liniștit al Împărăției lui Dumnezeu. Vă îndemn să priviți cât de bucurătoare este o mamă care-și ține pe brațele sale pruncul! De ce este, oare, așa de bucurătoare? Pentru că ea știe că pruncul ei seamănă cu Pruncul Mariei din umila iesle a peșterii din Bethlehem. Prin ochii pruncului, mama vede cerul; ochii pruncului sunt ferestre prin care mama vede umbra veșniciei. De la Praznicul Nașterii Mântuitorului, fiecare mamă creștină primește darul veșniciei, pe care, te rog, iubită mamă creștină, să nu-l ucizi, să nu ucizi veșnicia!

† IOAN

Bijuteria lirică

Pasul dulce

Tudor ARGHEZI

Singuratarea mi-e întotdeauna
Și pretutindeni bună-nsoțitoare,
Asemuindu-mi sufletul cu luna
Care îngheață viața, cum răsare.

Mișcarea-n jurul meu încetinează.
Se micșorează uliți și cetate,
Și oamenii, trecând pe la amiază,
Au gânduri și cuvinte depărtate.

Cui să vorbesc de nu știu ce mă doare?
Cine s-asculte sufletul e-n stare

Cu degetul trecut în cingătoare,
Fără să-mi ceară să-i vorbesc mai tare?

Tu pricepeai din gest. Într-o privire
Păstrai comoara ce-mi lipsea
Și cunoșteai și din închipuire
Ce bolți de cer vegheau deasupra mea.

Dar când venea s-asculte îndoiala
La ușa-ntredeschisă către vis,
Îmi auzeam pantoful și podeala...
Și-atunci știam că ușa l s-a-nchis.

Este bine să știți...

În această perioadă de pandemie, jurnalul interregional „Banatul”, este singurul jurnal care ajunge cu o consecvență lunară la cititori din patru județe!

LA PAS, PRIN CAPITALA BANATULUI • LA PAS, PRIN CAPITALA BANATULUI

IOAN HAȚEGAN

Una dintre cele mai vechi și serioase instituții ale vechii Timișoare a fost cea a pompierilor. Regulile de pază împotriva incendiilor au fost stabilite de către comandantul cetății și toți proprietarii de clădiri din oraș trebuiau să-i dea ascultare. Pedepsele erau aspre și de neocolit. Ele au făcut ca incendiile în oraș să fie rare și stinse cu promptitudine. Cine le stingea? Locuitorii, bineînțeles! Cum? În fiecare cartier existau formații civile de pompieri voluntari. Aceștia se recrutau dintre cetățenii cartierului respectiv, care se instruiau, își dotau remiza de pompieri cu mijloacele tradiționale, obțineau sprijinul primăriei și al armatei. Fiecare corp de pompieri avea propria sa uniformă, drapel, sărbătoare și bal. Odată cu adoptarea de noi materiale și tehnici de construcție a clădirilor, cu respectarea normelor contra incendiilor, munca pompierilor a fost mai ușoară. O asemenea asociație a fost

Cazarma Pompierilor din Iosefin

creată pentru cartierele Iosefin și Elisabetin. Ea a acționat cu eficiență și și-a câștigat un bun renume printre locuitorii. În anul 1904, Primăria plănuiește construirea pe locul vechiului turn al pompierilor

a unui turn nou, pentru suma de 79.530 de coroane. Acțiunea se încheie în anul următor și costă 84.010 coroane și patru fileri. Munca începe la sfârșitul lunii iulie 1905 și se încheie o dată cu inaugurarea oficială, din 1 iunie 1906. Clădirea are un corp principal, cu un turn și corpuri laterale. La parter sunt remizele trăsurilor, patru grajduri de cai, ridicate pe cheltuiala pompierilor. La etajul prim sunt încăperile comandantului, cele pentru odihnă și sala de așteptare a pomierilor. La etajul următor se află diferite depozite, dar și două mari turnuri - un rezervor cu apă pentru umplerea cisternelor. Tot aici se află și turnul de veghe, ce domina atât cartierul, cât și zona de vest a orașului. Modificări s-au mai făcut între timp, atât în interiorul, cât și în exteriorul clădirii, întrucât căruțele-cisternă au fost înlocuite cu mașini, iar pompierii civili au fost înlocuiți cu cei militari. Cu toate acestea, cazarma și pompierii și-au făcut și își fac și azi cu brio datoria față de oraș.

Foaia de Jimbolia

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

PROIECT EUROPEAN DE EXTINDERE/REABILITARE A CLĂDIRII ȘCOLII GIMNAZIALE DE PE STRADA LORENA

Primarul Darius Adrian Postelnicu a semnat în data de 6 mai 2020, Contractul de finanțare din fonduri europene și guvernamentale a proiectului „Extindere/reabilitare și dotare Școala Gimnazială Oraș Jimbolia – Clădirea din strada Lorena nr. 33-35”.

Acest proiect va primi finanțare prin Programul Operațional Regional (POR), în cadrul Obiectivului specific 10.1 – dedicat învățământului obligatoriu.

Cererea de finanțare, împreună cu toată documentația aferentă, au fost depuse de Primăria Jimbolia spre evaluare și aprobare la ADR Vest în data de 09.05.2018... E adevărat că a durat doi ani, dar ne bucurăm că a fost aprobată finanțarea nerambursabilă.

Reamintim că încă din vara anului 2018 Primăria Jimbolia a depus spre evaluare/aprobare mai multe proiecte prin care se solicită finanțare nerambursabilă din fonduri europene, prin Programul Operațional Regional (POR). Alte Cereri de finanțare pentru obținerea de bani europeni au fost depuse și pe programele de cooperare transfrontalieră cu Ungaria și cu Serbia.

Prin implementarea acestui proiect se va construi o

clădire nouă pe amplasamentul Școlii Gimnaziale situată în strada Lorena și se va asigura dotare cu mobilier adecvat și cu echipamente IT pentru desfășurarea în condiții de calitate superioară a activităților didactice.

Alături de actualul proiect, în acest an ni s-au aprobat alte trei proiecte, cu finanțare prin Programul

Operațional Regional:

- în 4 martie 2020 s-a semnat Contractul de finanțare pentru realizarea unei cantine sociale și reabilitarea a 2,216 km trotuare în jurul acesteia (valoare totală proiect 2.658.418,05 lei);
- în 17 martie 2020 s-a semnat Contractul de finanțare pentru reabilitarea, extinderea și dotarea clădirii liceului din strada Republicii nr. 50 (valoare totală proiect 11.023.745,69 lei);
- în 3 aprilie 2020 s-a semnat Contractul de finanțare pentru reabilitarea Teatrului de vară din centrul orașului și a trotuarelor pe strada Calea Mărășești (valoare totală proiect 4.025.150,89 lei).

Am fost informați că în scurt timp se va semna și Contractul de finanțare pentru un alt proiect european dedicat învățământului jimbolian: „Extindere / reabilitare și dotare Școala Gimnazială Oraș Jimbolia - Clădirea din str. George Enescu nr. 9” (construirea unei săli de sport în curtea școlii+ dotări necesare).

Valoarea totală a proiectului este de 2.398.183,78 lei. Termenul de finalizare a proiectului este 30.11.2021.

DEPUNERE DE COROANE

În fiecare an, odată cu sărbătoarea Înălțării Domnului, românii își reamintesc și de eroii neamului. Astfel, astăzi s-a organizat o slujbă de pomenire a tuturor celor care au luptat, de-a lungul timpului, pentru credință, libertate, echitate, apărarea țării și unitatea poporului. Cu această ocazie s-au depus coroane la Monumentul Eroilor.

VIZITĂ LA JIMBOLIA

„În cursul zilei de azi (28 mai – n.n.) am primit vizita delegației formată din doamna prefect a județului Timiș, Liliana Oneț și domnul Horațiu Simion, director general regional DRDP Timișoara.

Împreună am verificat modul de derulare a contractului de așternere a covorului asfaltic pe DN59A, traversarea orașului Jimbolia.

Dacă condițiile meteo vor permite, lucrările se vor finaliza mâine, 29 mai, iar până în 15 iunie 2020 se vor executa și lucrările de marcaj rutier”, a declarat primarul Darius Adrian Postelnicu

BLYTHSWOOD BANAT

Beneficiarii centrelor de zi Blythswood au rămas în contact cu pedagogii și asistenții sociali pe toată durata situației de urgență. Așa cum înainte primeau mese calde și sprijin educațional după școală, tot așa Blythswood Banat s-a asigurat că fiecare copil a primit aceste servicii sociale de la distanță. De la mâncare livrată la domiciliu sau ridicat personal de la cantină, la sesiuni online de recuperare educațională. Peste 50 de elevi de clasele primare și gimnaziale au vorbit zilnic cu personalul centrelor Blythswood pentru a face față schimbărilor sistemului de învățământ.

Până la finalul lunii iunie, chiar și după încheierea anului școlar, asociația caritabilă va continua să ofere aceste servicii pentru beneficiarii ei, promovând educația și buna-creștere a copiilor.

SACRIFICIUL IMPUNE RESPECT

Sub deviza „Sacrificiul impune respect!”, militari ai Batalionului 1 CIMIC (cooperare civili-militari) din București, cu sprijinul militarilor

Brigăzii 18 Cercetare și Supraveghere „Decebal” din Timișoara, distribuie în perioada aceasta pachete cu produse alimentare de strictă necesitate, asigurate de PROFIL România, veteranilor și văduvelor de război din județul Timiș, parte dintr-o acțiune care se extinde pe teritoriul mai multor județe ale țării.

Sâmbăta aceasta au făcut o vizită și în orașul nostru unde l-au întâlnit pe domnul Costache Ștefan. Scopul principal al activității este de a veni în ajutorul veteranilor aflați în dificultate, dar și de a le oferi bucuria de a-și împărtăși din experiență. Pentru cei mai mulți din acești oameni extraordinari, cu o mare putere de sacrificiu, armata și experiența războiului au fost elemente marcante, iar momentul revederii cu uniforma militară nu poate fi decât unul încărcat de emoție. Este o onoare să ne aflăm în fața acestor oameni puternici, demni, care și-au sacri-

ficat tinerețea pentru valorile patriei. Ei sunt amintirea vie a istoriei zbuciumate, a frontului sângeros, dar mai ales a curajului și credinței față de țară și avem cu toții datoria morală să nu le uităm sacrificiul.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ANA-MARIA LAZĂR

Foaia de Aquatim

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

STUDIUL KAJLINGER

DR. INȚ. ILIE VLAICU, DIRECTOR GENERAL AQUATIM

În anul 1904, orașul îl însărcinează pe Mathias Kajlinger – director adjunct al Uzinelor de apă din Budapesta – să conducă lucrările de cercetare și de proiectare a alimentării cu apă a orașului Timișoara. Acesta studiază cu mare atenție materialele puse la dispoziție și opinează că valoarea rezultatelor obținute până acum este bună, dar acestea trebuie puse în concordanță atât cu cantitatea de apă necesară pe zi, cât și cu numărul populației din trecut, actuale și din viitor. Între anii 1850 și 1900, populația a crescut de la 17.689, la 49.624 de locuitori, plus 3.409 de militari, deci cu o medie de 2,08%.

Dacă se calculează sporul în viitor al populației cu o medie de 2,45 / an, în 1908 se va ajunge la 60.000 de

locuitori, iar în anul 1922, la 80.000 de locuitori. Consumul zilnic de 100 l / pe cap de locuitor, apreciat de studiile anterioare, poate fi considerat ca valabil pentru deceniile următoare. Calculul făcut cu această cifră la populația anului 1908, de 60.000 de locuitori și 3.500 de militari, ar fi de 6.350 mc pe zi și 8.255 mc în zilele caniculare de vară, deci consumul în viitor va crește față de cel actual de 1,3 ori. Pentru anul 1922, la 80.000 de locuitori și tot 3.500 de militari, consumul zilnic de apă va fi apreciat la 8.350 mc apă, iar vara la 10.855 mc. Aceste cifre vor servi ca bază de calcul doar dacă debitul pânzelor de apă, ce vor fi găsite, va putea sau nu să fie luat în considerare.

Expertul Kajlinger apreciază apele subterane ca fiind cele mai potrivite pentru alimentarea cu apă a Timișoarei și recomandă, pe cât posibil, renunțarea la alte surse. Tot Kajlinger este cel care propune – pentru prima dată – alimentarea cu apă a orașului din două surse: apa subterană pentru consumul casnic lent și apa brută de râu pentru scopuri industriale, pentru

stropit străzile, pentru WC-uri etc. Cum se știe că locuitorii beau apă de la cea mai apropiată sursă, își pune problema dacă este igienic să se livreze două feluri de apă. Din experiența altor orașe, s-a stabilit că existența unor rețele duble de distribuție a apei nu înrăutățește starea sanitară a locuitorilor. Mai spune că acolo unde este suficient un singur sistem de distribuție, să nu se dubleze rețeaua și astfel să se evite costuri ridicate de investiții. Rețeaua dublă de distribuție are avantajul de a reduce considerabil criza de apă, iar în condițiile în care sursele de apă sunt insuficiente, se impune dublarea rețelei. Kajlinger susține trecerea la rețele duble de distribuție a apei doar în cazul în care nu se va putea asigura cantitatea necesară de apă ireproșabilă pe un timp îndelungat. Avantajele ar consta în faptul că acea cantitate de 5.500 mc / zi va fi suficientă pentru cei circa 80.000 de locuitori ai anului 1922, iar cantitatea de 10.855 mc / zi, suficientă pentru 80.000 de locuitori, va putea satisface și nevoile celor 100.000 de locuitori pe care Timișoara i-ar avea în anul 1956.

CONTINUITATE ȘI RĂSPUNS ÎN STAREA DE URGENȚĂ

Cristina BORCA

În lupta împotriva COVID-19, Aquatim a adoptat toate măsurile necesare, astfel încât activitatea să se desfășoare în condiții normale. Încă de la începutul stării critice a fost elaborat „Planul specific de continuitate și răspuns COVID-19” care cuprinde măsuri specifice de prevenție și de intervenție. În acest plan au fost identificate activitățile esențiale și rolurile critice, personalul de rezervă și au fost definite scenarii de acțiune în funcție de potențiala evoluție a pandemiei.

Pe toată această perioadă, Aquatim a încurajat clienții să folosească modalități de relaționare on-line sau telefonic pentru soluționarea diverselor probleme apărute. A fost limitat sau suspendat accesul în anumite locații, inclusiv în birourile de relații cu clienții și a fost redirecționată comunicarea și corespondența către canale electronice. Mai mult, Aquatim a încurajat autocitirea apometrelor și a plății on-line a facturilor, metode ce contribuie totodată, prin distanțare socială, la prevenția răspândirii noului coronavirus.

Siguranța angajaților este și rămâne o prioritate pentru companie. În perioada stării de urgență nu a încetat nici un contract de muncă și nu există salariați aflați în șomaj tehnic. Pentru limitarea răspândirii COVID-19 și pentru protejarea angajaților, acolo unde a fost posibil, a fost implementat contractul de muncă de la domiciliu.

SĂ ÎNȚELEM AMPRENTA DE APĂ

Alex POTCOAVĂ

Apă dulce disponibilă nu reprezintă decât 2,5% din apa de pe planetă. O cantitate infimă, pe care trebuie să o protejăm. Consumăm zilnic apă, ca să ne hidratăm, să ne spălăm, să facem curat și să spălăm rufe. Dar consumăm apă și indirect, când ne îmbrăcăm, mâncăm și ne deplasăm. Amprenta de apă a unui produs este cantitatea totală de apă dulce folosită la fabricarea acestuia.

De exemplu, amprenta de apă a unei felii de pâine (30g) este de 40 de litri, adică pentru producerea sa se consumă 40 de litri de apă, echivalentul a două ture de mașină de spălat vase. Pentru o ceașcă de cafea se consumă 140 de litri, echivalentul a două dușuri, iar pentru un bol de orez (100 g) 340 de litri, echivalentul a cinci ture ale mașinii de spălat rufe.

O felie de carne de vită (220 g) are o amprentă de apă de 3.100 de litri, echivalentul a 20 de căzi de baie pline, o pereche de jeansi una de 11.000 de litri, echivalentul consumului de apă al unei familii de patru persoane timp de trei săptămâni, iar un automobil una de 30.000 de litri, adică echivalentul unei piscine pline pe jumătate. Noi consumăm în medie 150 de litri de apă de robinet pe zi. 93% pentru igienă și trai (duș, toaletă, întreținerea locuinței, udatul grădinii) și 7% pentru prepararea hranei și băut.

Calculul amprentei noastre de apă nu se oprește însă la aceste utilizări, ci include și serviciile pe care le întrebuițăm: școli, spitale, restaurante etc. Dar în primul rând cuprinde realizarea produselor consumate. De exemplu, degustarea unei cești de cafea corespunde în realitate unui consum de 140 de litri de apă, care au fost necesari pentru creșterea arborelui de cafea, recoltare, transport, ambalare, vânzare și preparare, fabricarea ceștii din care bem.

CEA MAI MARE OGINDĂ NATURALĂ A LUMII

CRENGUȚA RADOSAV

În sud-vestul Boliviei se află o veritabilă minune a lumii. Un platou salin cu o întindere de 4000 de mile, unic, spectaculos, aproape ireal. Vara, acesta reprezintă o sursă importantă de litiu și sare, dar în timpul sezonului ploios se transformă în ceva incredibil: cea mai mare oglindă naturală din lume! Situată în creasta Anzilor, câmpia de sare din Bolivia, cunoscută ca Salar de Uyuni, este rezultatul a mii de ani de transformări a unor lacuri preistorice. Terenul este acoperit cu metri de sare, ceea ce creează o uimitoare suprafață plană, parcă din altă lume. Minunea se întâmplă în anotimpul ploios și atrage mii de turiști și fotografi din întreaga lume: norii și albastrul cerului se reflectă în oglinda naturală, într-un peisaj ireal. Ridici privirea și vezi cerul. Cobori privirea și vezi tot cerul. Practic, este ca și cum ai pluti pe un cer imens, infinit. Sezonul umed transformă

deșertul într-un lac de sare enorm, ce are între șase și 20 cm adâncime, traversabil cu barca sau chiar mașina. În acest timp, lacul de sare acoperit superficial de oglinzi perfecte pentru cer, creează iluzia de... autentic infinit. În mijlocul acestui lac, există un hotel construit în întregime din sare naturală. Se numește Playa Blanca și nu are pic de energie electrică sau facilități, iar apa trebuie adusă de la mare depărtare.

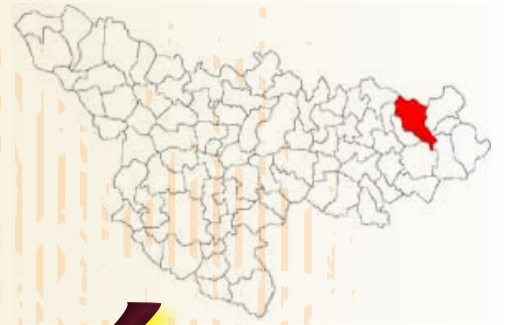

Oferă, în schimb, liniște totală, frumusețe austeră și un cer de noapte incredibil.

Câmpia de sare din Bolivia este ideală pentru calibrarea echipamentelor de măsurare a sateliților, deoarece se întinde pe o suprafață mare, reflectorizantă, similară plăcilor de gheață. Pe platoul salin se regăsește încă o atracție turistică: un imens cimitir de trenuri vechi. Aflat în afara orașului Uyuni, cimitirul este legat de acesta prin șinele de tren. Odată, Uyuni servea ca centru de colectare a sării extrase de pe imensul platou salin. Șinele sunt opera unor ingineri britanici care sperau că Bolivia se va dezvolta prin intermediul unui sistem bun de transport. N-a fost așa. În ciuda eforturilor de a păstra intacte aceste mijloace de transport, investiția s-a dovedit a fi un eșec, din cauza atacurilor frecvente ale indigenilor. Dincolo de orice, Salar de Uyuni a fost și este un loc unic, de-o frumusețe rară, ce trebuie văzut măcar o dată-n viață, spun absolut toți cei care au avut șansa de-a ajunge acolo.

PAGINĂ REALIZATĂ CU SPRIJINUL DOAMNEI CRENGUȚA RADOSAV

Foaia de Făget

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

ZIUA RECUNOȘTINȚEI NAȚIONALE

Pomenirea eroilor neamului românesc în ziua praznicului Înălțării Domnului nostru Iisus Hristos a fost instituită încă de la începutul secolului trecut, când Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, la 25 mai 1920, a pus în aplicare un decret prin care Primul Parlament al României Mari și Regele Ferdinand stabileau în mod expres acest fapt.

Hotărârea Sfântului Sinod din acel an a fost consfințită de alte două hotărâri sinodale din anii 1999 și 2001, prin care această zi a fost proclamată sărbătoare națională bisericească. Din anul 2003 sărbătoarea Înălțării Mântuitorului Iisus Hristos a fost proclamată ca Ziua Eroilor, fiind sărbătoare națională a poporului român.

GLORIE ETERNĂ ȘI RECUNOȘTINȚĂ VEȘNICĂ EROILOR FĂGETENI MORȚI ÎN PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

Morți în Primul Război Mondial:

Gonțean Antanas, Moiescu Peun, Frâncu Ion, Paulescu Gheorghe, Jurconi Axente, Togeris Adam, Vecea Irimie, Stănescu Constantin, Jurconi Ștefan, Muntean Ion, Imbrescu Serafin, Frâncu Serafin, Lorinț Dionisie, Frâncu Petru, Novacovici Antanas, Dobrei Aurel, Mihuț Vichente, Jurconi Dionisie, Cernescu Dionisie, Stoian Procopie, Petrica Pavel, Bucovețan Constantin, Glava Nicolae, Stănescu Petru, Romaniță Romulus, Ruja Petru, Icobescu Petru și Șerban Tiberiu. Nicoară Simion, Marincov Constan-

tin, Nemeth Jozsef, Goldstein Mór, Heleport Gheorghe, Cucu Petru, Veres Vendel, Groza David, Kovacs Antal, Papái Alajos, Mihuț Ioan, Bartos Gáspár, Biro István, Sörös Imre, Todor Pantelimon, Dr. Kri-van Imre, Toderici Adam, Coșteanț Antanas, Drăgan Gheorghe, Drăgan Petru, Sculea Tiberiu, Nicorescu Tiberiu, Feneșiu Vichentie.

Morți în Al Doilea Război Mondial:

Adalbert Rapcza, Adam Frîncu, Albert Bakos, Andrei Sörös, Arpád Hepp, Aurel Bridea, Aurel Budeanu, Dorel Iancu, Emerik Vizauer, Ernest Mòhilo, Francis Toth, Gheorghe Cucu, Gheorghe Csefkò, Ioan Costa, Ioan Damșa, Ionel Foltean, Iosif Csefkò, Iosif Frîncu, Trandafir Heleport, Ioan Levay, Ion Adler, Ion Dumitru, Iuliu Vecea, Karol Maltri, Ludovic Drăgoi, Nicolae Lațcu, Nicolae Lațcu, Pavel Bumbu, Ștefan Nicodim, Ștefan Oriskó, Rusu Ioan, Ștefan Stanasik, Titus Popovici, Valeriu Lorinț, Vasile Bulzan, Vasile Jurj, Vasile Nicoară, Zoltan Vizauer.

Morți în închisori și lagăre comuniste

Feneșiu Victor, Ieța Ioan, Brschlik Klàra, Etner Maria, Stöcklein Balztazar, Szitter Margareta, Vizauer Eugen.

Morți în Revoluția din 1989

Leia Sorin Dinel.

MARI SCRITORII ROMÂNI – NICHITA STĂNESCU

Leoaica tânără, iubirea

Leoaică tânără, iubirea
mi-a sărit în față.
Mă pândise-n încordare
mai demult.
Colții albi mi i-a înfipt în față,
m-a mușcat leoaica, azi, de față.

Și deodată-n jurul meu, natura
se făcu un cerc, de-a-dura,
când mai larg, când mai aproape,
ca o strângere de ape.

Și privirea-n sus țîșni,
curcubeu tăiat în două,

și auzul o-ntâlni
tocmai lângă ciocârlii.

Mi-am dus mâna la sprânceană,
la tâmplă și la bărbie,
dar mâna nu le mai știe.
Și alunecă-n neștire

pe-un deșert în strălucire,
peste care trece-alene
o leoaică arămie
cu mișcările viclene,
încă-o vreme,
și-ncă-o vreme...

RESTITUIRI FĂGETENE

VESTITELE TÂRGURI AL FĂGETULUI

DUMITRU TOMONI

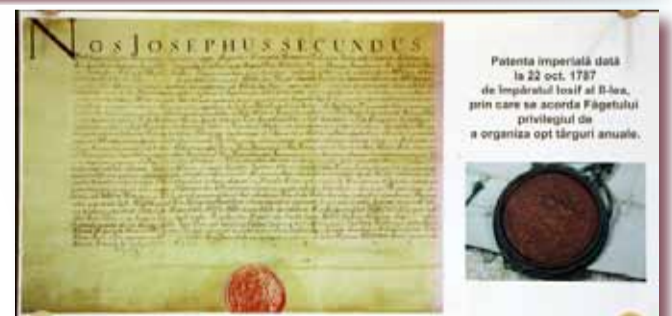
Cel de-al doilea factor, alături de colonizările din se. XVIII-XX, care a influențat dezvoltarea Făgetului în epoca modernă, a fost patenta imperială dată la Viena de împăratul Iosif al-II-lea, la 22 octombrie 1787. Diploma dată, de către împăratul Iosif al II-lea, hotăra ca Făgetul să se bucure de statutul de târg și de privilegiul de a organiza opt târguri sau iarmaroace anuale libere, la fel ca celelalte cetăți și orașe regale.

Târgurile erau organizate în zilele unor mari sărbători religioase: „la Sărbătoarea Sfinților Trei Regi; al doilea în ordine: la Sărbătoarea Thodiei; cel de al treilea în ordine: în duminica Floriilor, al patrulea în ordine: la Sărbătoarea Înălțării Domnului; al cincilea în ordine: la Sărbătoarea Apostolilor Petru și Pavel; al șaselea: la Sărbătoarea Adormirii Fericitei Fecioare; al șaptelea al înșiruirii: la Sărbătoarea Sfântului Dumitru; și, în cele din urmă, al optulea: la Sărbă-

toarea Sfântului Nicolae conform calendarului pe stil vechi, păstrând toate îngăduințele și prerogativele cu care sunt sărbătorite acestea în celelalte Orașe libere Regale ale Noastre și în cetăți și Târguri libere sau iarmaroace anuale libere...”

Dată „la supusa rugămintă a fidelilor Noștri Juedători și Juzi și a întregii comunități camerale a Domeniului Nostru Făget din centrul Comitatului cărășean, la rugămintele aceloră făcute Majestății Noastre deci, dar și spre câștigul și folosința amintitului Domeniu cameral al Nostru Făget, cât și a altor locuri învecinate lui”, Diploma venea în avantajul și pentru folosul făgetenilor și a locuitorilor din zona Făgetului.

De privilegiul de a organiza târguri beneficia doar Făgetul, nu și alte localități din zonă. În același timp se preciza că se va asigura securitatea persoanelor, mărfurilor și bunurilor deținute de participanții la târg: „să veniți cu toate mărfurile și lucrurile și bunurile voastre, liberi și siguri, fără vreo teamă sau groază pentru persoanele sau mărfurile voastre, iar după ce ați venit de grabă și v-ați alăturat și după ce negustorelile vi le-ați încheiat toate, să vă întoarceți în ținuturile voastre sau unde veți dori, lucrurile și persoanele voastre ră-

mânând mereu neatînse sub protecția noastră și sub Speciala Noastră Tutelă...”

Târgurile aduceau la Făget oameni și mărfuri din întreaga zonă, și chiar din zona Pădurenilor și Valea Mureșului. Când timpul permitea, se venea la Făget cu 1-2 zile înaintea datei de organizare a târgului. Târgurile vor motiva modernizarea căilor de comunicație în secolul al XIX-lea, inclusiv amenajarea căii ferate Lugoj-Făget-Ilia și vor racorda piața Făgetului la cea a Europei centrale.

Taxele percepute la aceste târguri au adus venituri substanțiale bugetului local – uneori ele au reprezentat peste 50% din acest buget – regăsindu-se în dezvoltarea edilitară și culturală a Făgetului.

Foaia de Lipova

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Proiectul de reabilitare al Bisericii Ortodoxe din orașul Lipova, este un proiect grandios

Mircea JICHICI - Primar al orașului Lipova

Mesteșugari din toate colțurile țării, specializați pe diferite îndelungate lucrări cum ar fi: pictură, mobilier, vitralii își unesc forțele și talentul pentru restaurarea Bisericii „Adormirea Maicii Domnului” din orașul Lipova. Motiv pentru care am solicitat domnului primar, câte-

va date de interes, atât pentru locuitorii orașului, cât și pentru cititorii noștri îndrăgostiți de această așezare înnobilitată de atâtea urme istorice.

Domnule primar, aș dori să vorbim azi despre un proiect început cu puțin timp în urmă, anume despre proiectul pentru reabilitarea Bisericii Ortodoxe „Adormirea Maicii Domnului” din orașul Lipova.

▶ Cu plăcere.

Ce îmi puteți spune despre acest proiect?

▶ Proiectul pentru reabilitarea Bisericii Ortodoxe „Adormirea Maicii Domnului” din orașul Lipova, a demarat în luna iunie a anului 2019 și aduce la suprafață și pune în valoare imaginea unui real obiectiv turistic, cultural și religios. Vorbim, în acest caz, despre o clădire de o frumusețe deosebită, cu o istorie în spate, așa cum puține locuri dețin. O adevărată bijuterie religioasă, culturală și istorică a orașului Lipova și nu numai.

De când datează această Biserică?

▶ Biserica ortodoxă din Lipova datează din anul 1338, fiind monument istoric de clasa A. Și cred că trebuie consemnat faptul că ea se remarcă prin mai multe aspecte specifice, cum ar fi lumina care răzbate pe sub arcadele din interior oferind un impresionant joc între lumina și întu-

neric, dar și prin cupola sa pictată.

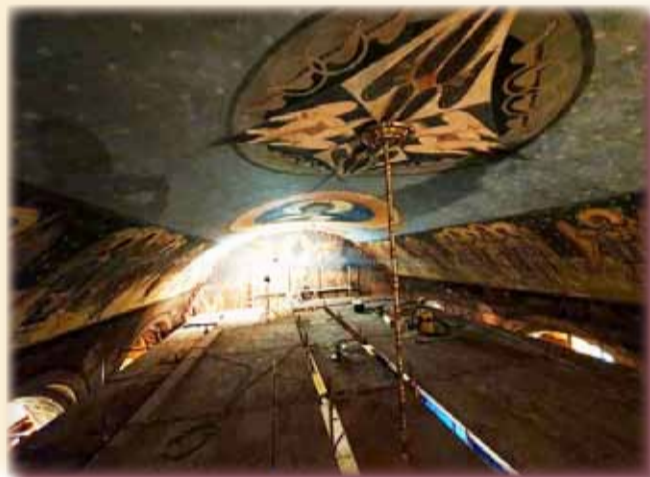
Vorbim în acest caz de un proiect amplu.

▶ Da, proiectul de reabilitare al Bisericii Ortodoxe din orașul Lipova, este un proiect grandios. Cu ce valoare de investiție?

▶ Cu o valoare totală de 21.230.170,40 lei, din care asistența financiară nerambursabilă este de 98 % din valoarea totală eligibilă, în sumă de 19.018.478,35 lei, fiind asigurată prin Programul Operațional 2014-2020, Axa 5, Prioritatea de Investiții 5.1 - Conservarea, protejarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului natural și cultural.

Bănuiesc, că în acest caz, firma care asigură lucrările, are conștiința reală atât a volumului de muncă cât și a detaliilor, ca să spun astfel.

▶ Desigur, pentru realizarea proiectului „Consolidare, restaurare, conservare biserică, amenajare incintă, restaurare și consolidare împrejurimi, realizare corp Anexa C2 și lumânărar C3, iluminat arhitectural ansamblu la Biserica

„Adormirea Maicii Domnului”, firma constructoare a adus echipe specializate de muncitori, aceștia desfășurându-și activitatea pe șantier într-un mod profesionist, foarte bine organizat, evoluția lucrărilor fiind una vizibilă, atât în interiorul clădirii, cât și la exterior, inclusiv împrejurimile.

Ce înseamnă domnule primar pentru administrația orașului Lipova, această investiție, acest proiect?

▶ Pentru administrația locală, proiectul de reabilitare a Bisericii Ortodoxe din Lipova, este unul foarte important, alături de celelalte proiecte deja demarate în oraș, finalizarea acestuia, la fel ca și în cazul celorlalte proiecte, fiind prioritară. Ne bucurăm să vedem, după fiecare vizită pe șantier cât de frumos evoluează lucrările și mai ales că avem parte de un constructor atât de serios, care în acest ritm, ne va aduce tot mai aproape de imaginea noii Biserici Ortodoxe a orașului nostru, un loc deosebit, în primul rând din punct de vedere spiritual, dar în același timp, cum spuneam, ne aflăm în acest caz în fața unei construcții aparte, cu o istorie extraordinară. Un real obiectiv turistic!

Cu siguranță că el va deveni și un important obiectiv turistic.

▶ Îmi doresc acest lucru, cu atât mai mult cu cât acest proiect reprezintă o importantă realizare, un vis împlinit pentru noi toți cei din administrația orașului, cei care am dorit și am luptat pentru ca acest proiect atât de amplu și complex să fie posibil. Doamne ajută!

DIALOG CONSEMNAȚ DE
ROXANA FURDEAN

PE TIMP DE PANDEMIE, ACȚIUNI DE PANDEMIE

Deși situația pandemiei cauzată de apariția noului virus COVID 19, existentă la nivel național și chiar mondial a modificat toate tradițiile, acțiunile obișnuite și chiar modul de viață și modul în care cetățenii obișnuiau să se bucure de Sfințele Sărbători Pascale, instituțiile statului s-au adaptat la noua situație creată și au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a asigura condiții cât mai potrivite pentru fiecare domeniu de existență. În același mod a acționat și Biserica Ortodoxă Română, care s-a asigurat că Sfințele Paști și Sfânta Lumină a Învierii vor ajunge în casa fiecărui creștin ortodox, respectând desigur reglementările instituite de către autorități.

Astfel că, și în orașul Lipova, prin implicarea și intervenția reprezentanților Bisericii Ortodoxe Române Lipova și cu sprijinul instituțiilor locale: Primăria Orașului Lipova, Poliția Locală Lipova, Poliția Lipova, Jandarmeria Lipova, și nu în ultimul rând, voluntarii care s-au alăturat pentru desfășurarea acestei acțiuni, atât Sfințele Paști, cât și Lumina Sfântă a Învierii, au fost distribuite în cursul zilei de Sâmbătă, 18.04.2020, ajungând în toate zonele orașului Lipova, în casele tuturor credincioșilor.

A fost o acțiune extraordinară, o acțiune amplă, care a adus o urmă de speranță, un zâmbet pe fața oricărui creștin ortodox, o acțiune care a făcut ca atenția să fie mutată pentru un timp de la subiectul primelor pagini din ultimele două luni – apariția virusului COVID 19 – și a făcut ca aceste Sărbători Pascale să fie resimțite altfel în sufletul fiecărui creștin care a deschis ușa casei.

„Mulțumim în primul rând, pe această cale tuturor voluntarilor care ne-au sprijinit la pregătirea și împărțirea Sfințelor Paști și a Sfintei Lumini. Fără implicarea acestor tineri, această acțiune nu ar fi fost posibilă. Cu mare bucurie în suflet, dorim să precizăm că, în Parohia Ortodoxă Lipova, au fost împărțite prin această acțiune, în jur de 2200 de recipiente cu Sfințele Paști (față de 700 de recipiente împărțite anul trecut). Astfel că nu putem decât să ne bucurăm, constatând faptul că minunea Învierii Domnului Iisus Hristos a ajuns în casele și în sufletele mai multor credincioși. Mulțumim în mod special și fam. Florea Florin care și în acest an au donat toate cele necesare pentru buna desfășurare a Sărbătorilor Pascale. Vă mulțumim tuturor!” au transmis reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române Lipova, Preaonorații Părinți Raul Moț și Alexandru Neicu.

PAGINĂ REALIZATĂ CU SPRIJINUL DOMNIȘOAREI ADELA POPESCU

Foaiia de Giarmata

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Primăria Giarmata oferă 10.000 de măști pentru toți locuitorii comunei

Virgil BUNESCU - Primar al comunei Giarmata

Deși grăbit de o agendă foarte încărcată, deși preocupat de dorința de a primi toți oamenii, care pot intra în biroul său fără niciun program de audiență, primarul comunei Giarmata a avut amabilitatea de a găsi timpul necesar pentru a-mi acorda interviul de mai jos. Este adevărat, după orele de program, că vorba domniei sale: „Interviul poate aștepta, oamenii comunei nu.”

Domnule primar, vă rog să explicați cititorilor jurnalului interregional „Banatul” cum reușește Primăria Giarmata să facă față noii situații de alertă, care a fost impusă de Guvernul României, din 15 mai?

► Domnule Miron, trebuie să spunem că, într-adevăr, traversăm o perioadă grea din punct de vedere sanitar, dar și economic. Suntem în pandemie de coronavirus și trebuie să luăm toate măsurile necesare pentru a ne proteja de infecții. După cum bine ați remarcat, în 15 mai, s-a finalizat starea de urgență și a început starea de alertă. E o nouă etapă în care măsurile sunt mai relaxate puțin, dar asta nu înseamnă că s-a încheiat cu pericolul coronavirusului. Din păcate, trebuie să amintesc că, din această cauză, în data de 8 mai, trebuia să se desfășoare ruga din Cernăteaz, sat aparținător comunei Giarmata, dar din cauza stării de urgență care era atunci și a pandemiei de Covid19, manifestarea nu a mai putut avea loc. A trebuit să o anulăm. A fost și o vreme frumoasă în acea dată și, cu siguranță, cetățenii ar fi mers cu mic cu mare să se distreze la rugă. Nu a fost să fie, din cauza măsurilor restrictive impuse de ordonanțele militare, pentru a se evita infecția cu SARS-COV2 (Covid19).

Care ar fi noutățile impuse de starea de alertă pentru locuitorii comunei Giarmata?

► În starea de alertă cetățenii din Giarmata nu mai trebuie să completeze declarația pe propria răspundere, atunci când se deplasează în interiorul comunei. Măsura este valabilă și atunci când merg

la Timișoara sau în celelalte localități din zona metropolitană, deoarece comuna se află în zona metropolitană. Comitetul Județean pentru Situații de Urgență a aprobat lista unităților administrativ-teritoriale de pe raza cărora este permis accesul în și din municipiul Timișoara, fără a avea obligativitatea completării declarației pe propria răspundere.

V-aș ruga să numiți, pentru cititorii noștri aceste localități. Se poate?

► Desigur, este vorba de nouă localități limitrofe: Moșița Nouă, Remetea-Mare, Săcălaz, Sânmihai Român, Sânaandrei, Șag, Bucovăț, Ghiroda, Giarmata, Giroc și Dumbrăvița. Așadar, odată cu starea de alertă se impun măsuri noi, dar cea mai importantă este libertatea de mișcare în interiorul localităților și în zona metropolitană, dar dacă mergem în alte localități din județ sau din țară va trebui să completăm declarația pe propria răspundere și să motivăm deplasarea.

Care ar fi obligațiile?

► O altă măsură importantă și obligatorie este purtarea măștii în spațiile publice închise, la locul de muncă și în mijloacele de transport în comun. De altfel, Primăria Giarmata a declanșat procedura și am achiziționat 10.000 de măști.

Domnule primar, cum este cu cele 10.000 de măști pe care Primăria Giarmata le oferă gratuit cetățenilor?

► Având în vedere instituirea stării de alertă pe teritoriul României conform Hotărârii CNSU nr. 24 din 14.05.2020 prin care se prevede obligativitatea purtării măștii de protecție în spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun, la locul de muncă în spații închise, Primăria comunei Giarmata vine în sprijinul cetățenilor oferind gratuit măști de protecție tuturor locuitorilor. Pentru a fi operativi și pentru a ajunge cât mai repede aceste măști în posesia cetățenilor am organizat distribuția lor în următoarele locații: Grădinița cu Program Prelungit Giarmata – pentru cetățenii care au fost arondați la secțiile de votare Cămin Cultural și Grădinița cu Program Prelungit Giarmata. (Persona de contact:

Bronț Ana, tel.: 0724602312), și Remiză de pompieri Giarmata – pentru cetățenii care au fost arondați la secția de votare care a funcționat în cadrul Școlii Gimnaziale Giarmata.

Ați stabilit și persoanele de contact?

► Sigur, persoanele de contact sunt: Căruntu Maria (tel.: 0748282267) și Școala Gimnazială Cerneteaz – pentru cetățenii din localitatea Cerneteaz (Radin Ana - tel.: 0722355595).

Cum se desfășoară distribuția măștilor?

► Activitatea de distribuție a măștilor de protecție se desfășoară cu respectarea măsurilor generale de prevenire și protecție, adică mască, mănuși, dezinfectant și respectarea distanțării sociale, zilnic, de luni până vineri, între orele 08:00-16:00. Se pot ridica măști pentru toți membrii unei familii. Iar pentru lămuriri suplimentare rog cetățenii să apeleze la: primar Virgil Bunescu - tel.: +40 (737) 027 926, vice-primar Claudiu Mihalceanu - tel.: +40 (724) 000 561, șef Serviciu Administrativ, Valentin Codrea - tel.: +40 (734) 345 424. Vom avea o listă cu toți locuitorii din comuna noastră și în funcție de numărul de persoane din fiecare casă distribuim măștile. Astfel am găsit o metodă eficientă să ajungem la cetățeni, iar cetățenii să știe unde să vină să le ia.

De când ați început această distribuție a măștilor de protecție?

► Măștile sunt distribuite din data de 15 mai în aceste locuri pe care le-am prezentat.

Vor fi de ajuns?

► Domnule, nu cred că vor fi de ajuns. Vom vedea cum vom face față situației după o perioadă și vom lua, desigur, măsurile care se impun.

Ați stabilit și un orar de distribuție?

► Da, în locațiile menționate, vor fi prezente persoanele care vor distribui măștile cetățenilor din comuna noastră de dimineață, de la ora 8 până la ora 16.00. zilnic.

Domnule primar, vă mulțumesc pentru aceste informații.

► Și eu vă mulțumesc.

AȘA DA!

CĂLIN DOBRA - PREȘEDINTE AL CONSILIULUI JUDEȚEAN TIMIȘ

Dacă este extinsă, rețeaua de drumuri comunale din județul Timiș poate oferi multiple avantaje pentru comunitate. Un exemplu de „așa da!” vine de la Primăria Comunei Giarmata, unde, cu două milioane de lei, bani din bugetul local, se asfaltează acum un drum comunal, care va face legătura cu autostrada.

Porțiunea de aproximativ doi kilometri va fi gata în următoarele trei luni, iar în viitorul apropiat se va uni cu descărcarea de pe A1, la DN 69, un alt proiect important de peste 250 de milioane de lei.

Alături de primarul comunei Giarmata, Virgil Bunescu, am vizitat șantierul și sunt convins că zona se va dezvolta puternic.

PAGINĂ REALIZATĂ DE GHEORGHE MIRON

Foaiia de Remetea Mare

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Îmi doresc ca până în luna august, frumosul sat Ianova să fie racordat la rețeaua de gaz

Ilie GOLUBOV - Primar al comunei Remetea Mare

La ceasul la care am pornit spre comună Remetea Mare, soarele urca încet pe bolta cerească. Se întindeau umbre lungi peste colinele câmpiei. Ici-colo coborau pe costișe crânguri vesele de băgrini înfloriți. Când se lăsa umbra peste ele, parcă se însingurau deodată. De undeva, din văile depărtate se ridica ceața, cuprinzându-le

încet picioarele și aveai simțământul că salcâmlor li se face frig. De la primele ore ale zilei, în această comună oamenii se așează cu lucrul. Tot astfel se întâmplă și în clădirea administrației, acolo unde primarul ei, se află demult în biroul său, unde, pentru „câta” vreme, am stat de vorbă cu domnia sa.

Domnule primar, dincolo de ravagiile aduse de o pandemie cum de mult nu a mai cunoscut planeta, vă întreb cum apreciați desfășurarea, de până acum, a acestui an?

► Dragă Roxana, dacă ne-am detașa de răul făcut oamenilor de acest flagel, gândind strict administrativ, ca primar al comunei pot spune că acest an se arată până acum ca un an bun.

Ce argumente aduceți atunci când spuneți asta?

► În primul rând am reușit să facem o investiție extrem de importantă, o investiție pe care am reușit să o duc la bun sfârșit în proporție de 99 %.

La ce investiție faceți trimitere?

► La introducerea gazului metan în localitatea Ianova, acolo unde și azi, dacă te duci să întrebi, cetățenii îți vor spune că nu credeau vreodată că vor avea gaz în satul lor.

Ați spus: 99%. Când preconizați să definitivați această, cu adevărat, mare investiție?

► Dragă, cei de la gaz, mi-au promis că vor reuși să finalizeze lucrările în luna iulie, eu le-am spus că am fi deosebiți de mulțumiți dacă vom avea gazul tras în satul Ianova și în luna august. Și îmi doresc ca până în luna august, frumosul sat Ianova să fie racordat la rețeaua de gaz.

La cât se ridică valoarea acestui proiect, a acestei investiții?

► La mai bine de două sute de miliarde de lei vechi. Din câte știu, este un proiect care surprinde pe mulți locuitori ai satului.

► Da și nu numai pe ei, au fost mulți oameni care nu au crezut că se va pune gaz în satul Ianova. Dar uite că se va pune și se va pune mai repede decât au crezut mulți.

Ați lucrat și continuați să lucrați, precum se vede, și în această perioadă de gripă.

► Păi nu poți pune lacătul pe lucrările începute, nu pot opri proiectele pentru care m-am zbatut atâta vreme.

Am observat acest lucru, văzând și lucrările făcute de dumneavoastră pe segmentul, dacă pot să spun ast-

fel, de infrastructură rutieră.

► Da, cu precădere la Ianova, acolo am lucrat și pe partea trotuarelor a șanțurilor, a podețelor aflate în dreptul gospodăriilor, urmând unui contract ce se va derula pe durata a trei ani. Aceleași lucrări vor avea loc și pe raza localității Remetea Mare. Dar, așa cum spun mereu, întâi să definitivăm proiectele și abia mai apoi să vorbim despre ele.

Înțeleg că nu vă place să vorbiți despre munca dumneavoastră...

► Nu că nu îmi place, dar eu pentru asta am fost ales, să mă zbat și să lucrez pentru a face proiecte utile locuitorilor comunei mele și pentru a transforma în realitate acele proiecte.

Și chiar le transformați în realitate. Precum se vede.

► Cu ajutorul bunului Dumnezeu, totul se poate.

Domnule primar, pentru a evita să mai vorbim despre proiecte, deși ele sunt multe și am avea despre ce vorbi o zi întreagă, vă rog să-mi spuneți cum au fost respectate ordonanțele guvernamentale în comuna dumneavoastră?

► Foarte bine! Sincer vorbind, am fost plăcut surprins să văd că toți locuitorii comunei Remetea Mare, au respectat cu maximă responsabilitate dispozițiile guvernului. Și pentru acest fapt, doresc să le mulțumesc tuturor.

Și eu vă mulțumesc, domnule primar, pentru amabilitatea de a îmi acorda acest dialog.

► Cu mare plăcere.

TRANSPARENȚA ADMINISTRATIVĂ

- Hotărâre privind aprobarea de însușire a documentației cadastrale de primă înscriere pentru imobilele din comuna Remetea Mare

- Hotărâre privind aprobarea primei rectificări de buget local pe anul 2020

a comunei Remetea Mare.

Rubrica școlii

CÂND PUI O ÎNTREBARE LUMINEZI LUCRURILE

În această perioadă în care internetul a luat locul sălii de clasă, prietenii jurnalului interregional „Banatul”, ne adresează dese întrebări. Acest fapt ne bucură, dar totodată ne cerem scuze că spațiul tipografic nu ne permite să le răspundem tuturor. În această ediție a jurnalului nostru, răspundem elevei Ionela Străuț, din comuna Remetea Mare, care ne spune că dacă deschide televizorul este bombardată cu o limbă română de multe ori aproximativă, dacă citește ce-a mai rămas din presa scrisă se întâmplă același lucru, dorind să afle totuși, cum e corect: „doctoră” sau „doctoriță”?

Dragă Ionela, pentru majoritatea celor care folosesc cuvântul „doctoră” este sinonim cu „doctoriță”, fără îndoială. Numai că „doctoră” nu există în limba română, care are substantivul feminin „doctoriță”, echivalentul masculinului „doctor”.

Rezultat simplu din alipirea unui sufix feminin, „-iță”, la varianta masculină, „doctoriță” funcționează în limbă perfect legal și moral, dacă ne e permisă gluma.

Gramatical, se încadrează în modelul derivatelor din substantivul masculin plus sufix de feminin: „școlară-școlăriță”, „ospătar-ospătăriță”, „hangiu-hangiță” etc.

Deci, este corectă varianta „doctoriță”. „Doctoră”, varianta incorectă, se datorează probabil și preluării, când nu e cazul, a celui alt model frecvent la noi: „avocat-avocată”, „inginer-ingineră”.

SFATUL MEDICULUI DE FAMILIE

Orice om care își dorește să se mențină sănătos și în formă pentru cât mai mult timp, este bine să știe că cei mai importanți factori sunt alimentația, mișcarea și somnul, renunțarea la consumul substanțelor nocive și abordarea unei atitudini pozitive. Astfel vă oferim câteva sfaturi pe care le puteți urma pentru a vă păstra sănătatea și calitatea vieții pe termen lung:

- alimentație sănătoasă, puține lucruri sunt mai importate pentru sănătate decât o alimentație sănătoasă;
- hidratare din plin - societatea germană pentru alimentație recomandă adulților un consum de minim doi litri de lichide zilnic;

- mișcare regulată - se recomandă un minim de mișcare lejeră de 30 de minute de 5-7 ori pe săptămână;
- mult aer curat și lumină - chiar și în zilele cu vreme mohorâtă, lumina naturală este mult mai puternică decât cea din interior;
- relaxare pentru găsirea echilibrului - stresul, haosul și presiunile psihice afectează puterea de rezistență.
- program de somn suficient și regulat, persoanele care dorm puțin în mod regulat, sunt predispuse unui risc mai mare de a suferi un infarct;
- citiți zilnic - pentru a vă menține în formă din punct de vedere mental, trebuie să vă antrenați materia cenușie.

Din albumul comunei

Am lucrat și pe partea trotuarelor a șanțurilor, a podețelor aflate în dreptul gospodăriilor, urmând unui contract ce se va derula pe durata a trei ani. Dealtfel, am acordat și vom continua să acordăm o atenție aparte, nu numai drumurilor rutiere, ci și trotuarelor pletonale.

Primar - Ilie Golubov

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Dumbrăvița

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

„VOM ACORDA O ATENȚIE DEOSEBITĂ LUCRĂRILOR LA AMBELE OBIECTIVE, CARE SUNT ÎN STADIUL DE FINISAJE”

VICTOR MALAC, PRIMAR AL COMUNEI DUMBRĂVIȚA

Lucrările pentru construcția clădirilor care vor găzdui noul Cămin Cultural din Dumbrăvița și Grădinița au intrat pe ultima sută de metri. Așadar, stadiul lucrărilor la cele două clădiri este finalizat în proporție de 90 la sută.

Noua Grădiniță dispune de două niveluri, parter și etaj și are o capacitate de 100 de locuri, săli de clasă, săli pentru odihnă și servitul mesei, vestiare și birouri. Proiectul are o valoare totală de 881.094 de euro. Bani pentru acest proiect au fost obținuți prin Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale – fonduri europene, iar valoarea proiectului pentru construirea noului Cămin Cultural din Dumbrăvița este de 7.500.000. lei și este finanțat din buget local.

În dialogul meu cu primarul comunei Dumbrăvița, domnul Victor Malac, privind aceste obiective, domnia sa mi-a spus: „Vom acorda o atenție deosebită lucrărilor la ambele obiective, care sunt în stadiul de finisaje. Se va face licitație publică și pentru mobilier la gradiniță și se va accesibiliza zona. Se preconizează că din septembrie spațiul va fi deosebit de primitor pentru 100 de preșcolari. De asemenea, în Zona Cora este în studiu de fezabilitate încă o grădiniță pentru copii preșcolari”.

ULTIMELE DETALII DESPRE EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU ELEVII DE CLASA A VIII-A DE LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ DUMBRĂVIȚA

Elevii claselor a VIII-a se pregătesc să susțină Examenul de Evaluare Națională în decursul lunii iunie.

Directorul Școlii Gimnaziale din Dumbrăvița, domnul Adrian Nicola ne-a dat ultimele detalii despre cum se vor desfășura lucrurile în luna următoare:

„Examenul de evaluare națională este mai special din cauza pandemiei, astfel încât se vor lua măsuri de distanțare socială pentru siguranța elevilor. În clase vor fi maxim 10 elevi, care vor purta măști, cu distanța între ei de 2 m. Se vor crea circuite de acces separate și se vor dezinfecța sălile și spațiile folosite.

Primul examen, la limba și literatura română, va avea loc pe data de 15 iunie, iar în 17 iunie va fi proba

de matematică. Se va intensifica pregătirea în mediul online în această perioadă, pentru ca elevii să fie în maximum de formă și pregătire, în perioada examenului”.

Totodată, Evaluarea Națională va fi organizată anul acesta, în premieră, în două sesiuni. Ministrul Educației, Monica Anisie a anunțat că elevii de clasa

a VIII-a care nu vor putea să participe la examen, din motive medicale, se pot înscrie la o sesiune specială, care începe din 29 iunie.

Potrivit noului calendar, elevii clasei a VIII-a se pot înscrie în perioada 2-5 iunie, examenele urmând să înceapă pe data de 15 iunie 2020. Examenele se vor încheia pe data de 18 iunie, primele rezultate urmând să fie afișate pe data de 22 iunie, zi în care vor putea fi depuse și contestațiile.

Ministerul Educației a stabilit că admiterea la liceu se va organiza anul acesta numai pentru elevii care au medii de minimum 5, la Evaluarea Națională 2020 și la absolvirea gimnaziului.

Înscrierile la liceu, prin completarea de către elevi a opțiunilor în fișele de înscriere, se vor desfășura în perioada 2 – 6 iulie 2020, iar prima repartizare computerizată la liceu va avea loc pe 10 iulie 2020.

O altă noutate pe care o aduce metodologia, anul acesta, este organizarea a două etape de repartizare la liceu.

ADUC MULȚUMIRI DOMNULUI CONSTANTIN NICOLAE, PENTRU SPRIJINUL ACORDAT ÎN REALIZAREA ACESTEI PĂGINI - ROXANA FURDEAN

Foaiia de Măureni

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

„DOAR ÎMPREUNĂ PUTEM TRANSFORMA COMUNITATEA NOASTRĂ ÎN UNA DE VIS!”

BRIAN FILIMON - PRIMAR AL COMUNEI MĂURENI

Am aflat recent că domnul primar al comunei noastre, domnul profesor Brian Filimon, a fost nominalizat pentru a primi cea mai înaltă distincție a „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”, aceea de „Primar al Țării Banatului”. Eveniment care, atunci când restricțiile impuse de pan-

demie o vor permite, va avea loc chiar în comuna noastră, în prezența întregii conduceri a asociației. Felicitări domnule primar!

Înainte însă de a vorbi cu domnia sa despre această onoare ce reprezintă o bucurie pentru întreaga comună,

am dorit să aflăm câteva date despre lucrările care s-au efectuat în comuna noastră chiar în perioada gripei planetare numită Covid-19. Astfel că domnul primar, cu amabilitate ne-a făcut cunoscut faptul că după asfaltarea străzilor din Măureni și Șoșdea, sat aparținător comunei, au fost demarate alte două investiții importante pentru comunitatea noastră, cu fonduri atât de la guvern, cât și de la Uniunea Europeană.

„În primul rând, ne-a spus domnia sa, este vorba de un dispensar cu cinci cabinete medicale. Finanțarea vine pe Programul Național de Dezvoltare Locală 2. O investiție de aproximativ 500.000 de lei, pe care ne-am dorit-o mult și care vine în sprijinul locuitorilor din comuna noastră, sperăm noi, cu servicii medicale de calitate.

În paralel, au început lucrările și la un alt proiect important, care vizează construirea bazei sportive, ce

va cuprinde un mini teren sintetic pentru fotbal, vestiar, instalație de nocturnă și o tribună.

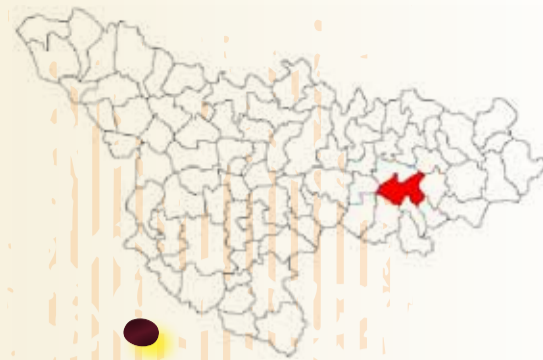
Finanțarea se face cu fonduri europene, prin Grupul de Acțiune Local. Valoarea lucrărilor se ridică la 80.000 de euro, din care 20.000 de euro reprezintă cofinanțare. Ambele sunt poziționate în zona centrală a comunei!”

Totodată, domnul primar a ținut să mai consemnăm și faptul că „Lucrările de dezvoltare ale comunei Măureni și a satului Șoșdea continuă. Lucrăm pe mai multe fronturi și în paralel la canalizare, asfalt, dispensar și la baza sportivă. În curând vom începe lucrări de modernizare a Grădiniței noi de la Șoșdea cu părculeț de joacă și a parcului de la Măureni, pe care îl dorim ultra modern. De asemenea vom continua cu lucrări la corpul B al școlii din Măureni! Doar împreună putem transforma comunitatea noastră în una de vis!”

PAGINĂ REALIZATĂ DE PROF. LUCIA MUȚULESCU

Foaiia F de Lugoj

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

„Solidaritatea și respectul ne va ajuta să depășim cu bine momentele grele și să revenim la normalitate”

FRANCISC BOLDEA, PRIMAR AL MUNICIPIULUI LUGOJ

Colegul meu, Vasile Todî, cel care ne-a interzis prin aspru ucuz, să-l numim șef, „Mai bine tovarăș decât șef”, îmi spunea odată că e îndrăgostit de frumusețea Lugojului de azi, ca o sticlă de vin de fundul fântânii (nu știi de ce naiba îi plac lui comparațiile astea) și azi, după dialogul avut cu domnul primar, având un surplus de timp în agendă, plimbându-mă prin Lugoj, îi dau dreptate camaradului meu, că șef nu pot să-i spun. Da, Lugojul de la venirea în fruntea administrației sale a domnului profesor Francisc Boldea, se arată oaspeților ca un oraș care, după ce l-ai vizitat, te silește să te întrebi: „Oare până în ziua când Timișoara va deveni un oraș european, n-ar fi bine să mutăm capitala Banatului la Lugoj?”

Am notat, în timpul conversației purtată cu edilul Municipiului Lugoj, că: „În această perioadă municipalitatea a desfășurat pe teritoriul orașului lucrări la mai multe obiective de investiții. Astfel că în cadrul lucrărilor de asfaltare a unor străzi din municipiu se toarnă covorul asfaltic pe străzile I. D. Suciu și Lucian Blaga din cartierul Balta Lată. Iar în perioada imediat următoare vor fi scoase la licitație

lucrările de asfaltare a străzilor: Pandurilor, T. Brediceanu, Herendeștiului, Griviței, Privighetorii, Rahozei și Fdt. Dorobanților.

În timpul în care traficul rutier pe raza municipiului a fost mai redus s-au executat ample lucrări de reparații prin plombare a carosabilului pe circa 100 de străzi. Până în prezent au fost finalizate lucrările pe străzile: V.V. Delamarina, Făgetului, T. Vuia, A. Vlaicu, Tapiei, Libertății, Caraiman, Insulei, T. Popovici, I. Vidu, Ștefan cel Mare, Împăratul Traian și I. Creangă. Lucrările continuă, suprafața totală prevăzută în contract fiind de 9.500 mp. În perioada imediat următoare se va trece la executarea marcajelor rutiere pe străzile pe care reparațiile prin plombare au fost finalizate. Sunt în etapa finală și lucrările la proiectul de reabilitare a clădirii fostei cazarme de pe strada Banatului, nr. 8A, acolo unde se va amenaja noul sediu al Direcției de Asistență Socială Comunitară Lugoj. Aici urmează să fie introduse utilitățile: gaz, energie electrică, apă și canal.

Este în curs proiectarea pentru lucrările de refacere a covorului asfaltic pe străzile din zona centrală a orașului, respectiv: Ion Huniade, Coloman Wallisch, Bucegi, Cuza Vodă, Episcop dr. Ion Bălan, N. Bălcescu, Unirii, A. Șaguna, Piața Victoriei, V.V. Delamarina, 20 Decembrie 1989. Lucrările vor consta în frezarea stratului de asfalt existent și turnarea unui nou strat de uzură după ce în prealabil vor fi reparate și

aduse la nivel gurile de canal și rezolvate problemele de la infrastructură, respectiv gropi sau denivelări.

Au fost achiziționate un număr de 87 de indicatoare rutiere și 25 de stâlpi de susținere pentru indicatoare. Acestea vor fi instalate pe raza municipiului în perioada următoare.

Pentru completarea mobilierului urban din oraș au fost achiziționate 20 de bănci și 60 de coșuri de gunoi stradale. De asemenea a fost încheiat un contract pentru reparații la bănci, coșuri de gunoi stradale și ansambluri de joacă pentru copii.

Dorind să aflu date privind suma care se află la dispoziția spitalului după rectificarea bugetară din 22 aprilie, edilul municipiului mi-a făcut cunoscut faptul că suma de care întreb este de 2.150.000 lei, iar împreună cu suma alocată anterior se ridică la 2.763.300 lei. Îmi exprim speranța, mi-a spus domnia sa, că aceste fonduri vor fi cheltuite judicios astfel încât situația generată de pandemie să fie gestionată în condiții bune la nivelul spitalului nostru. De asemenea sper că lugojenii vor respecta în continuare cu strictețe măsurile de distanțare socială luate de autorități pentru binele comun.

Doar solidaritatea și grija față de ceilalți semeni ai noștri și respectul față de cei care sunt în aceste zile la datorie pentru noi toți ne va ajuta să depășim cu bine momentele grele și să revenim la normalitate”.

CURĂȚENIA ESTE CEA MAI FRUMOASĂ GĂTEALĂ

Mi-am amintit această cugetare a românului anonim, purtându-mi pașii pe străzile Lugojului și văzând cum în această perioadă angajații Serviciului Sere și Spații verzi desfășoară o serie de lucrări de înfrumusețare a orașului. Au fost vopsite bordurile, la intrările în oraș, intersecțiile și sensurile giratorii. A fost refăcut peisagistic sensul giratoriu de la intersecția străzilor N. Bălcescu cu Episcop dr. Ion Bălan unde au fost plantate noi grupuri de flori. S-au văruit aliniamentele de la intrările în oraș, aliniamentele de pe splaiuri și din cartiere ale orașului, a fost văruită tulpina arborilor din toate parcurile. Au fost efectuate tăierile de corecție la arbori acolo unde a fost cazul și a fost refăcut peisagistic scuarul care separă benzile de circulație de pe strada Timișoarei fiind plantați circa 50 de cireși japonezi și 300 de trandafiri și semănat gazon.

Sezonul lalelelor a scos în evidență turnurile florale amplasate în piața J.C. Drăgan și cele din fața clădirii primăriei. S-au desfășurat lucrări de întreținere în toate parcurile și spațiile verzi din oraș: cosit iarba, igienizarea zonelor verzi, săpălugit rabate de flori de sezon și trandafiri, tuns garduri vii, săpat, greblat, măturat sau suflat aleile. Carevasăzică, e adevărată vorba românească: „Curățenia este cea mai frumoasă găteală.”

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Doamna Miriana Olariu din orașul Lugoj ne solicită informații privind reluarea examenelor pentru obținerea permisului auto, precum și informații despre noile reguli. Doamna Olariu, examenele pentru obținerea permisului auto urmează să se reia începând cu luna în curs. Așadar, cei cărora le-au expirat dosarele de școlarizare după instituirea stării de urgență în perioada cuprinsă între 16 martie și 17 mai pot susține proba practică începând cu data de 2 iunie 2020.

Programarea celor menționați se va face numai prin intermediul școlilor de șoferi. După această etapă urmează cei cu dosarele expirate după data de 18 mai, programarea acestora făcându-se din oficiu, pe cât posibil cu respectarea ordinii de programare anterioare, de către serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, cu informarea acestora.

Examenul teoretic se va putea susține începând cu 12 ori 22 iunie.

În ce privește noile reguli pentru susținerea examenelor, vă facem cunoscut că atât candidatul și examinatorul sunt obligați să poarte măști de protecție. Se va scana temperatura corporală și va fi interzisă susținerea examenului în situația în care aceasta depășește 37,2°C. O altă regulă impune respectarea distanțării persoanelor aflate la locul de întâlnire comunicat pentru susținerea probei practice a examenului auto, de cel puțin 1,5 metri. Candidatul nu se va prezenta la punctul de întâlnire însoțit de terțe persoane, accesul fiind permis doar candidatului și instructorului auto.

UN MARE ACTOR LUGOJEAN, UN POET PE NEDREPT UITAT: MIRCEA BELU

Mircea Belu s-a născut în 28 februarie în orașul Lugoj. A studiat cu Gheorghe Dem Loghin la Institutul de Teatru și Cinematografie I. L. Caragiale, București, promoția 1969. A debutat la Teatrul Dramatic Bacovia din Bacău, iar din 1975 s-a consacrat ca actor al Teatrului Național Mihai Eminescu din Timișoara. A interpretat un lung șir de personaje celebre, a creat și a susținut memorabile spectacole de poezie, multe dintre ele încununat cu premii ale criticii de specialitate. A fost și poet, membru al Uniunii Scriitorilor din România. A publicat 12 volume de poezie, iar trei volume i-au apărut post-mortem.

Mama (fragment)

Tu, mama, suferință delicată
În munții lumii ca un sfânt izvor
Din brazda vieții tale azi se-arată:
O fată doctor și un băiat actor.

Tu ești icoana mea neprihănită
Proiecție-n trecut și viitor
Și-n sânul nostalgiilor palpită
O fată doctor și un băiat actor

Destin trecut prin grea încrâncenare,
Vioară cu descânt nemuritor
Cu două ramuri arcuite-n soare;
O fată doctor și un băiat actor.

Dacă prin noi deschizi o mângâiere
Și dacă doi luceferi te mai dor
Primește doar această adiere:
O fată doctor și un băiat actor.

Abia acum secundele se lasă
Să-ți mai aline toamnele ușor;
Când două aripi ard la tine-n casă:
O fată doctor și un băiat actor

Sublimă toamnă, sfântă primăvară,
Aleasă mama, frunte fără nor;
Dau un sărut pe mâna ta stelară:
O fată doctor și un băiat actor.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Bata

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

„ÎNGĂDUIȚI-I SPERANȚEI MĂCAR O UMBRĂ DE ASCULTARE”

DELIA MICURESCU, MEMBRĂ A UNIUNII SCRITORILOR DIN ROMÂNIA

Mă apropii, încet, încet, de Bata, de lumea fascinantă a lui „Bade Ioane”. Spun încet, pentru că la fiecare kilometru parcurs prin pădurile maiestose veșnicite în apropierea acestei frumoase localități, se cere un răgaz pentru privire. Greierii își fac auzite peste tot cântecele monotone. Câte o veveriță curioasă se arată pe creanga înaltă a unui copac și dispare la iuteală. Din desișul pădurii, se aud din când în când trilul melancolic al feluritelor păsări salutând noua zi. Pădurea e încă răcoroasă și fremătătoare sub dezmiertările celei dintâi adieri ale zilei, când păsările își părăsesc culcușurile, alcătuiind în zborul lor linii unduitoare, argintate de soare, ca niște panglici lăsate în voia vântului. Prin acest peisaj paradisiac, mă reîntorc în lumea lui „Bade Ioane”, în lumea de odinioară a acestei așezări unice în spațiul bănățean.

Cei care vizitează această lume, și sunt mii și mii prezenți la cele două festivaluri grandioase, statornicite unul în vară altul la începutul toamnei, știu că nu exagerez. Spuneam: „lumea de odinoară”, lume care se păstrează intactă doar în cărțile doamnei Delia Micurescu. Astfel că toți bășteni de azi și din viitorime, pentru a pătrunde în universul mirific al bunilor și străbunilor lor, vor fi nevoiți să facă apel la doamna dascăliță Delia Micurescu. La cărțile ei, unde l-am întâlnit pe „Erudit”, fabulosul personaj, pe numele său adevărat Traian Deac, născut la Bata în anul 1922 și veșnicit cu venerație de autoare pentru bășanii de mâine, cărți care m-au convins că:

- Nu scriu pentru filozofi. Nu scriu pentru savanți. Ei au scris pentru mine. Eu scriu pentru ai mei. Cei mulți și neînsemnați. Și lipsiți de speranță. Încerca-

rea este arma curajului și a libertății. Îngăduiți-mi să las celor ce vor veni după mine numai ce simt. Cu umila mea înțelepciune. Cu vorbe necioplite. Cu sufelul curat. Îngăduiți-i speranței măcar o umbră de ascultare. Și nu mă judecați în ierarhia breslei scriitoricești, numai ca un simplu epigon.

Și mai departe:
- Mă întorceam de la Profesorul. Prin grădină. Era drumul cel mai scurt. Cum pășeam pe răzor, mă descălțam, aruncând cât colo saboții. Să simt iarba reavănă sub picioare. Mă înfiora și mă liniștea.

Niciodată, când reveneam de la învățătorul meu, nu puteam să ocolesc umbra mărului. Întodeauna mă opream sub ramurile-i plecate, să-i sărut îmbrățișarea. Mă încărcă de iubire și putere. De voință și virtute.

Astăzi, m-am destăinuit Eruditului. I-am povestit despre mărul meu. M-a ascultat cu uimire. Cred că îl fascina taina mea, după cum mă răsfața cu ochii...

Mi-am ridicat privirea spre înălțimile albastre, de vară boreală. Și visam. Cu mărul meu îmbrățișată...

Sus, între ramurile lui, avea mereu câte o carte nouă, ce trebuia deschisă cu smerenie, ca o Biblie. Și citită până la capăt, într-o viață de om. Cel ce nu împlinește marea taină și îl cuprinde fără veste sfârșitul, va duce cu sine, dincolo, marele păcat...

Puteam sta sub mărul meu zile în șir. Nopti în șir. Poate ani în șir. Toată viața... Pierdută în gânduri. Fără să simt pulsul trupurilor din preajma lui. Mă cufundam în nori, în stele. Sau mai bine în albastrul nețârmurit al cerului... Mai coboram din când în când pe iarbă... Și spre uimirea mea, niciodată dogoarea verii nu mă tulbura... Nici dogoarea răului nu se prindea de mine, acolo, în împărăția dorurilor noastre...

Retrăiam cu gândul vorbit tot ce auzeam, de fiecare dată, din învățăturile mentorului meu. Mă rugam adesea Fecioarei să-mi binecuvânteze puterea minții necuprinse, să le pot întipări pe toate, pentru

todeauna. Să nu le uit niciodată. Niciodată.

Cum să uiți piramidele când omul se teme de timp, iar timpul se teme de piramide, într-un nesfârșit inel vicios? Cum să uiți „Grăinile suspendate ale Semiramidei” când luna abia apucă să-și picure argintul pe pălăria capului ce le-a gândit măreția și frumusețea? Cum să-l uiți pe Zeus din Olimpia când cel mai mare dintre ei a fost batjorcorit de pământeanul Prometeu, pentru că nu le-a dat muritorilor focul spre cunoaștere? Și Templul lui Artemis din Efes? Când jertfele mulțimii care o venera au întunecat soarele. Și însuși Sfântul Pavel s-a împietrit de vulgaritatea sânilor ei.

Cum să uiți Mausoleul din Hlicarnas? Când am aflat atâtea povești despre trufia celor ce l-au ridicat. Bunăoară, țin minte că Eruditul meu mi-a relatat câteva idei din lucrarea lui Lucian, „Dialogul Morților”, din secolul al II-lea după Hristos. Diogene, filozoful cinic, se confrunta imaginar, în lumea subpământeană cu Maussollos, ctitorul Mausoleului din Halicarnas, din regatul Cariei, astăzi orașul Bodrum din sud-vestul Turciei.

- „Spune-mi, cariene, îi zise Diogene, de ce ești atât de mândru și de ce aștepti să fii onorat mai mult decât noi, ceilalți?”

- Fiindcă sunt frumos și înalt și victorios în războaie. Dar mai presus de toate, pentru că am lăsat pe pământ, un monument gigantic, așa cum nici un mort nu a făcut.”

.....
Îmi aminteam totul acolo, sub măr. Lecțiile de franceză se prelungeau în literatura noastră și cea universală, în filozofie și în istorie. În arte. În lecții de viață.

Eruditul meu se metamorfoza într-un luceafăr ce cobora din lacrimile lunii, sărutând rece mintea pământului. Strălucea de înțelepciune ca lumina în noapte. În noaptea întunecată de acele vremuri interzise. Vremuri de coșmar pentru gânditori.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Domnul Mircea J., din comuna Bata, dorește să afle care perioade asimilate nu se iau în calcul la stabilirea stagiului de cotizare. Îi răspundem cititorului nostru, că nu se iau în calcul situațiile în care asiguratul: a beneficiat de pensie de invaliditate; a urmat cursurile de zi ale învățământului universitar, organizat potrivit legii, pe durata normală a studiilor respective, cu condiția absolvirii acestora cu diplomă; a satisfăcut serviciul militar ca militar în termen sau militar cu termen redus, pe durata legal stabilită, a fost concentrat, mobilizat sau în prizoni-erat; a beneficiat, în perioada 1 aprilie 2001 - 1 ianuarie 2006 de indemnizații de asigurări sociale, acordate potrivit legii; a beneficiat, începând cu data de 1 ianuarie 2005, de concediu pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de accident de muncă și boli profesionale; a beneficiat, începând cu data de 1 ianuarie 2006, de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani; a fost elev al unei școli militare / școli de agenți de poliție sau student al unei instituții de învățământ din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională pentru formarea cadrelor militare, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cu excepția liceului militar.

Rubrica școlii

CÂND PUI O ÎNTREBARE, LUMINEZI LUCRURILE

Când primești un răspuns, te luminezi; când pui o întrebare, luminezi lucrurile, spune o veche învățătură ebraică. Și ce poate fi fapt mai demn de satisfacție pentru un lucrător la gazetă, decât întrebările primite de la cititori? Marcela Onescu, elevă din comuna Bata, ar dori să afle cum este corect: adagio sau adagiu? Dragă Marcela, adagio și adagiu sunt paronime adică cuvinte cu formă asemănătoare și sensuri diferite, prin urmare, ambele sunt corecte, dar se folosesc în contexte diferite.

Adagio care vine din italianul adagio, este un termen specific domeniului muzical, denumind: modul de executare a unei bucăți muzicale, în tempo lent, sau parte dintr-o compoziție muzicală care se cântă într-un tempo lent; prima parte lentă, executată de doi soliști, într-un balet clasic „pas de deux”.

Adagiu în franceză adagium, ori adage în limba latină înseamnă: maximă, sentință, aforism.

Se poate spune, de exemplu: Adagio, de Tomaso Albioni, în interpretarea Orchestrei simfonice din Londra, m-a impresionat, ori Adagio, din baletul Spartacus, a cucerit publicul care a aplaudat minute în șir etc.

Ori: A trăi ca în sânul lui Avram este un celebru adagiu biblic / Pentru a te convinge în legătură cu spusele mele, aș putea apela la adagiul „Acta, non verba!”, adică „Fapte, nu vorbe!” etc.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Biled

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Eu sunt un om al faptelor. Întotdeauna am încercat să pun pe primul loc faptele, nu vorbele!

Cristian DAVID - Primar al comunei Biled

Ploaia, în sfârșit, la sfârșitul lui mai. E ploaia mult așteptată de câmpie. Pe marginile drumului, grâul fuge în toate părțile de vântul bezmetic. Și tremură grâul de dorul spicului, ca o simplă iarbă mlădioasă. Omul cu care urmează să stau de vorbă, este primarul comunei, adică cel care se împarte între primărie și casă, între casă și primărie, socotindu-și mereu primăria o prelungire a casei sale.

Domnule primar, în debutul dialogului nostru, hai să tragem câteva concluzii despre această pandemie de Covid19, fiindcă din 15 mai, s-a ridicat starea de urgență.

▶ De acord.

Domnule primar, a reușit Primăria Biled să treacă peste această grea problemă cu succes?

▶ Da. Noi am înființat Comitetul pentru Situații de Urgență care s-a ocupat de această problemă și pe care a gestionat-o corect. Treaba a mers foarte bine din acest punct de vedere.

Ați înregistrat pe raza comunei dumneavoastră cazuri de coronavirus?

▶ Din fericire nu am avut niciun caz de infecție cu Covid19. Ne-am descurcat, cum spuneam, cu succes.

Ați venit, în această perioadă, în sprijinul cetățenilor?

▶ Desigur, primăria comunei noastre a venit în sprijinul cetățenilor care au avut nevoie de ajutor și am alocat fonduri în acest sens. În plus, am dezinfectat și străzile, adică am făcut exact cum au cerut

autoritățile și medicii de la nivel central și cum au impus ordonanțele militare.

Ați oferit și măști?

▶ Da, au fost oferite și măști de protecție, iar primăria și celelalte instituții din comună și-au redus activitatea, pentru a se evita infecțiile cu coronavirus. În concluzie, am reușit să trecem cu bine peste această grea problemă fără să avem vreun caz în comuna Biled. Și te rog să consemnezi faptul că, deși ne-am aflat și ne aflăm încă într-o pandemie gravă și periculoasă de Covid19, lucrările edilitare nu sunt blocate, ci continuă. Noi vrem să ne facem treaba fără să fim oprți de această pandemie.

Domnule primar, fiecare perioadă de molimă, l-a reapropiat de Dumnezeu și pe cel mai înverșunat ateu.

▶ Adevărat.

Aflându-ne cu discuția noastră în acest punct, al pandemiei, vă mărturisesc că venind spre comuna dumneavoastră, am oprit mașina privind un timp mai lung la cunoscutul monument al „Calvarului”, devenit un obiectiv turistic de neevitat pentru cei care trec pe artera națională. Ce îmi puteți spune despre munca de reabilitare pe care ați desfășurat-o pentru salvarea acestui monument?

▶ Da, acest monument istoric este și va rămâne un simbol pentru toți locuitorii comunei Biled și, fără nicio îndoială, reprezintă un punct de atracție turistică. În concluzie, era absolut necesar să îl reparăm, fiindcă ne mândrim cu el. Mai ales că se află la intrare în comună pe un loc mai înalt. Omul, când intră, îl observă imediat. În jurul lui au fost plantați 200 de pomi fructiferi, s-au făcut și lucrări de întreținere. Acolo am amenajat și un trotuar frumos pentru acces. E foarte bine.

Domnule primar, știu că Biledul a stat și stă foarte bine cu proiectele europene de când dumneavoastră ați devenit primar și ați reușit să atrageți foarte mulți bani. Ce urmează în continuare? Veți mai atrage bani europeni, veți mai implementa proiecte cu finanțare de la Uniunea Europeană?

▶ De ce mă întrebi asta?

Pentru că știu cât de mare este hățișul birocrăției atunci când vine vorba de atragerea de fonduri europene și nu numai.

▶ Ai dreptate, dar asta nu este un motiv care să ne sperie în asemenea hal încât să nu mai apelăm la fondurile europene. Bineînțeles că avem în obiectiv atragerea în continuare a fondurilor de la Uniunea Europeană și avem multe proiecte pe care dorim să le implementăm în viitor.

Despre ce proiecte este vorba?

▶ Prefer să nu vorbesc încă de pe acum, fiindcă, așa cum am mai spus, eu sunt un om al faptelor. Întotdeauna am încercat să pun pe primul loc faptele, nu vorbele! Din acest motiv voi prezenta aceste proiecte exact atunci când este necesar și când vor fi de implementat. Dar, mai sunt și alte fonduri de investiții cu care avem deja semnate contracte de finanțare, dar nu vreau încă să vorbesc despre acestea, decât atunci când vor fi gata să le punem în practică.

Domnule primar, dorindu-vă mult succes, vă mulțumesc pentru faptul că ați acceptat acest dialog.

▶ Mi-a făcut plăcere dialogul cu dumneata, dragă Gheorghe Miron, cu atât mai mult cu cât jurnalul interregional „Banatul”, își respectă cititorii nu numai prin grafică și conținut sobru, ci și prin prezența la vremea promisă de apariție și aducerea sa la cititori.

POEZIA REȚĂSITĂ

Subito, nu mai suntem tineri...

Mihai BENIUC

Iubito, nu mai suntem tineri,
De căutăm în calendar,
La tine-i joi, la mine-i vineri,
Ai părul nins, am părul rar.

Ah, unde-i neaua de-astă-iarnă
Și unde-i fața ta de nea?
Prind frunze galbene să cearnă
În calea ta, în calea mea.

Suflând în trâmbiți de aramă
Se duc pe stradă pionieri –
Cu jalea de a nu fi mamă –
Te uiți, - ești numai mângâieri.

Nu lăcrima, durerea crudă
Îngroap-o-n inimă adânc;
Noi legănăm, muncind cu trudă,
Pe toți copiii care plâng.

Filă din istoria COMUNEI Biled

PRIMII ROMÂNI ÎN Biled

IOAN ANDRAȘ

Între anii 1800 și 1810 apare, în localitatea Biled, prima familie de români: familia Crăciunescu, cea care vine din Ardeal, din satul Junc, comuna Ribița, județul Hunedoara. Familia Crăciunescu, atunci când a venit în Biled, a venit și cu un băiat, pe numele mic Cristea. După spusele bunicului meu, acest Cristea ar fi avut ani și s-ar fi născut între anii 1805-1807. Astăzi, familia Crăciunescu poartă numele de Ung, nume pe care îl găsim la aceiași frați, cu următoarele înregistrări la starea civilă: Ung, Ungh și Ung. Când au venit din Ardeal la Biled nu s-au putut înțelege cu șvabii din comună și, mai ales, cu cei de la primărie, fiindcă nu-și cunoșteau limba de vorbire. Ei spuneau că au venit din Jung, iar autoritățile crezând că așa îi cheamă le-au dat numele de Ung. Cert este că numele de Ung se trage de la localitatea Junc, localitate de unde ei au venit în comuna Biled. După spusele celor mai în vârstă locuitori ai comunei, acest Cristea ar fi fost primul cu numele de

Ung, deși despre el se știu prea puține lucruri, neavând mai multe dovezi despre el și familia lui.

Atât despre Cristea, cât și despre fiul lui, George, bunicii mei nu au pomenit niciodată că ei ar fi avut frați sau surori. Acest Unc Gheorghe, zis George, a trăit 88 de ani și ar fi murit prin anii 1923-1925, când mama mea ar fi avut în jur de 5 ani.

După spusele celor mai vârstnici, pomeneau și ei despre câteva familii de români din acea vreme, vorbindu-se în special de niște familii venite din Pesac, mai ales despre familia Ceaușu.

Cu timpul, toate aceste familii au dispărut din Biled, plecând, probabil, de unde au venit.

Revenind la Unc Gheorghe, acesta s-a căsătorit cu Ana și au avut împreună 13 copii, dintre care au trăit doar șase, majoritatea lor murind la vârste foarte mici, mai ales din pricina lipsei de medicamente, în acea vreme doctorii și medicamentele fiind o raritate.

Din albumul comunei

Noi vrem să ne facem treaba fără să fim oprți de această pandemie.

Cristian David

PAGINA REALIZATĂ DE GHEORGHE MIRON

Foaia de Deta

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Eo zi cu soare orbitor azi. Se bucură parcă odată cu noi pentru că ieșim din casă și ne încălzește gândurile încet. Câmpul spre Deta e colorat cu roșu de maci și miroase a vară, a vacanță, cum spuneau copiii... Mergem spre liceul din Deta... Doamna Directoare ne întâmpină cu multă căldură sufletească și cu o ceașcă de cafea. Suntem optimiști, vin zile mai bune, ce a fost greu a trecut...

Doamna directoare, ne întâlnim în vremuri ambigue, iată, copiii nu mai sunt la școală din cauza crizei pandemice, totuși, ei participă la ore, așa-i?

► Da, Ancuța, pe fondul crizei epidemiologice, școala a fost nevoită să-și suspende cursurile realizate face-to-face, în clasă, și să treacă la o altă formă de organizare a activităților didactice. Astfel, din data de 11.03.2020, desfășurăm orele în regim online.

Ce soluție ați găsit pentru ca elevii să nu piardă anul școlar?

► Soluția care s-a aplicat în toată țara a fost organizarea de videoconferințe pe baza unor aplicații precum Zoom.us sau Google Meet. În plus,

profesorii au fost sfătuiți să folosească platforma ADSEVIO, instrumentul Google Classroom, site-ul școlii (<https://sites.google.com/view/liceultehnicofnicolae/lectii>), aplicația WhatsApp și mail-ul personal.

Cum v-ați organizat?

► Nu a fost ușor. Fiecare cadru didactic a informat școlarii cu privire la resursele pe care le folosește pentru disciplinele pe care le predă. O atenție deosebită li s-a acordat elevilor din anii terminali, care în luna iunie vor susține Evaluarea Națională (între 15 și 17 iunie) și bacalaureatul (începând cu 22 iunie). Pentru a minimaliza riscul de infecție cu COVID-19, elevii vor susține examenele în Deta.

Am înțeles că școlarii vor face pregătire timp de două săptămâni pentru participarea la examene...

► Sigur că da, în vederea participării la examene, absolvenții se întorc în bănci pentru o perioadă de pregătire de câte două (clasa a VIII-a), respectiv trei ore pe zi (clasa a XII-a) începând cu data de 2 iunie.

Și totuși, pentru ei se încheie un ciclu curricular; chiar dacă acest lucru se va realiza în manieră neobișnuită, poate că ar trebui să-i încurajăm...

► Da, așa este...Trebuie să le păstrăm zâmbetul pe fețe... Să știi că sunt niște învingători.

Trebuie să le păstrăm zâmbetul pe fețe...

Letiția-Ana MORARIU - Directoarea Liceului Tehnologic „Sf. Nicolae” Deta

Eu așa cred și știi de ce? Au depășit cumiți și muncitori una dintre cele mai grele perioade din viața lor, a familiilor lor și a comunităților în care trăiesc. Absolvenții clasei a VIII-a, respectiv a XII-a vor da, prin examenele naționale, dovada - la acest moment dificil - a ceea ce știu. Mi se pare, însă, că cel mai greu examen l-au trecut deja. Un examen care nu se măsoară în note, pentru că pe multe din acestea chiar și ei le vor uita. Examenul care a dovedit tuturor (și nouă, profesorilor) că ei doar par o generație rebelă. Sunt de fapt curajoși, serioși, atenți și știu să dovedească utilitatea unor cunoștințe pe care le-au dobândit prin joacă, prin curiozitate, din speranțe și vise.

Am ajuns la finalul interviului și aș vrea să vă întreb dacă aveți un mesaj pe care doriți să-l transmiteți prin intermediul publicației noastre copiilor, părinților și profesorilor care au trecut prin această perioadă dificilă...

► Da. Mulțumesc tuturor, elevi, părinți și profesori pentru că nu s-au oprit. Cu toții am dat dovadă că putem să mergem mai departe și putem găsi calea de urmat. Doresc tuturor mult succes în îndeplinirea sarcinilor corespunzătoare noii modalități de abordare educațională și Dumnezeu să ne ajute să trecem cu bine peste încercările ce vor urma.

FRAGMENTE LITERARE....

(...) Dimineața, beteala de raze aurii ale soarelui ne-a mângâiat obrăjorii și ne-am trezit din sfânta odihnă. Am dejunat din bucatele oferite din inimă și cu fală de către gazde și hai la drum. Umezeala și răcoarea matinală dădeau întregii firi o nespusă frăgezime, înprospătându-ne pofta de mers.

Am ieșit în stradă, apoi am urmat drumul încă moale și alunecos. Alegeam marginea cu iarbă, unde picături de rouă dulce scânteiau ca niște mărgăritare. Încet, încet, am ajuns la marginea satului natal al părinților. Răsuflam ușurați, iar curiozitatea ne copleșea. Vedeam întâiași dată ulițele bătrânei așezări montane, ogrăzile și casele unde ei și-au petrecut copilăria și adolescența. Ne-au arătat locurile de joacă, spațiul unde se țineau, duminicile și la sărbători, horele, când, îmbrăcați în costum popular, junii făceau ponturi și băteau turecul cizmei de săreau scânteii. Am văzut grădinile, vecinii, fântânile și izlazul (Tăulatul, cum numeau ei acel loc), unde pășteau vitele, unde se făcea aria cu clăile de grâu pentru treierat și unde, seara, în toiul jocurilor vesele, îi săgeta, uneori fiorul tinereții.

Ne-am oprit la o nepoată de-a tatălui, ne-am întâlnit și cu alte rude îndepărtate care au rămas în satul de sub dealuri. Ulițele înguste, gardurile de la stradă, majoritatea din nuiele sau spini, casele, multe încă acoperite cu paie sau șindriliță, toate conservate ca-ntr-un muzeu, ne-au rămas în minte nouă, copiilor multă vreme. Parcă-l aud și astăzi pe tatăl meu care, după ce i-am cunoscut așezarea natală, ne spunea cu așezată mândrie și cu un aer de dascăl bătrân care ne-a oferit o lecție de românită:

- Ei, v-am adus aici și ați văzut și voi o vatră a unui sat tradițional, în care s-a format țaranul român. În condiții grele, dar frumoase, într-o armonie rurală exemplară, am crescut și noi.(...)

(Ioșif MARIUS CIRCA,

„CUȚETĂRI ȘI MAI TÂRZII”, Ed. HOFFMAN, 2018, p. 117)

PREMIUL „PROFESOR GEORG KÖNIG” - O TRADIȚIE ÎN DETA

Este deja o tradiție în cadrul Liceului Tehnologic „Sf. Nicolae” din Deta ca la sfârșit de an școlar, să se acorde Premiul „Profesor Georg König” de 1000 de euro celui

mai bun elev la disciplina fizică. După consultări îndelungate cu conducerea liceului și cu profesorii de specialitate, în acest an, bursa a fost acordată elevului Juhász Zoltan din clasa a XII-a R. Felicitări!

PAGINĂ REALIZATĂ DE PROF. ANCA LUMINIȚA EFTENIE

Foaia de Topolovățu Mare

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Aș alege, fără să stau pe gânduri, Topolovățu Mare!

Viorel TURTĂ - Secretar al comunei Topolovățu Mare

Comuna Topolovățu Mare, de la venirea profesorului Ovidiu Doța în fruntea administrației sale, și-a redobândit, încet, încet, frumusețea de odinioară, îmbogățindu-se cu o seamă de proiecte necesare unei bune rânduiri a locului. Spre ea îndreptându-mă, îmi imaginam vremea de demult a acestor locuri, când șirul de căruțe fără sfârșit tăia timid nesfârșite lanuri de porumb foșnind melancolic. Vremea în care salcâmi picoteau nemișcați în aerul cald al verii și câte un fazan speriat brusc, zbură greoi din lanurile de grâu. Topolovățu Mare, un imperiu miraculos de pace și bună înțelegere între oameni.

Domnule secretar, vrem sau nu, problema pandemiei nu poate fi ocolită în dialogul nostru.

► Lucru firesc, domnișoară, dacă ținem seama de forța ei de răspândire planetară.

Tocmai, din acest motiv vă întreb cum au respectat oamenii comunei dispozițiile guvernamentale?

► Domnișoară Roxana, vă asigur că pe raza comunei noastre, cetățenii au respectat instrucțiunile impuse de către autoritățile guvernamentale, înțelegând bine gravitatea situației. Dovedind o înțelegere serioasă a situației, cu toate restrângerile de drepturi civile hotărâte prin cele două stări de cretate.

Cum vedeți situația economiei românești după această epidemie?

► Ei, aici e aici! Acum, această epidemie poate nu o resimțim în toată plenitudinea ei, dar îi vom simți forța răului făcut, la toamnă și mai ales la anul viitor. Acum, pentru ca societățile comerciale, să mai poată exista, mai vin ajutoare de la stat, mai vin

diverse fonduri europene, dar banii luați ca împrumut sau ajutor, mulți ori puțini, după cum știm, mereu trebuie dați înapoi. Aici este marea problemă, sigur, eu înțeleg că se dau fără dobânzi, da, se dau fără dobânzi, dar vine ziua când banii trebuie, cum spuneam, banii trebuie dați înapoi.

Da, înțeleg. Domnule secretar, cu vreme înainte, ați fost, o bună bucată de timp, profesor. Acum când elevii nu mai pot ridica două degete în sala de clasă, cum vedeți situația învățământului românesc?

► Dramatică! E punctul meu de vedere. Am copii, îmi văd copiii ce fac, dar asta nu poate fi numit învățământ. Din acest motiv, cred că anul școlar trebuia înghețat, trebuia oprit. Nu ai cum să asimilezi materia în acest mod. Repet, este opinia mea. Da, își fac temele, iar dacă este cineva alături de ei acasă, care să le explice suplimentar, se pot considera norocoși. În dinamica educației, a învățământului, dacă nu înțelegi o singură lecție, pierzi enorm. De altfel, nici pentru cadrele didactice nu este o muncă ușoară, ba dimpotrivă așa zice. Mă tem, domnișoară Roxana, că această generație de sticlă, cum o numesc eu, din cauza atenției extreme pe care o acordă ecranului de telefon, va fi o generație care va avea mari probleme în viitor. Și consider că această pierdere este mai mare decât cea economică. Doar vorbim despre capitalul uman! Nu ai capital uman bine pregătit ca țară, te așteaptă un viitor incert. Asta e. Ne vom confrunta nu peste mult timp, cu absența a ceea ce se numește clasa de mijloc.

Ați fost foarte tânăr în anii de școală făcuți până în 1989, ce vă mai amintiți totuși?

► Rigoarele, în comparație cu azi. Disciplina, atitudinea elevului față de dascăl și chiar a părinților. Nu era un lucru des întâlnit în acei ani, ca elevul să spună profesorului: „Pentru azi nu am învățat!”

Ce stare trăiește omul de azi?

► A momentului. Nu-l interesează ziua de mâine, acum să o ducă bine.

Atunci, să-i lăsăm să o ducă bine și vă propun să ne întoarcem în comuna în care vă desfășurați activitatea.

► Vă rog.

Cum poate fi catalogat anul acesta până acum?

► Din punct de vedere al investițiilor, poate fi socotit un an bun, pentru că tot ce am avut și avem planificat, se îndreaptă spre finalizare.

Un exemplu?

► Chiar mai multe, de pildă avem lucrări de asfaltare în derulare la Cralovăț, vom continua cât de repede cu lucrările la podul de la Ictar-Budinț...

Pe fonduri europene?

► Pe fonduri europene, avem lucrări la Căminele Culturale din Iosifalău, Șuștra și Topolovățu Mare ce se află în faza de licitație, licitație depusă pe SEAP, mai avem tot în fază de licitație asfaltul în Topolovățu Mare, dar nu putem definiția procesul de asfaltare, până nu încheiem cu lucrările de canalizare. Nu poți pune carul înaintea boilor, spune o vorbă înțeleaptă din popor.

Cum este echipa de azi a primăriei Topolovățu Mare?

► Tânără, optimistă și competentă. Și chiar consiliul nostru este format, în mare parte, din oameni tineri.

Domnule secretar, dacă azi ați putea opta pentru a lucra tot în demnitatea de secretar, ce localitate ați alege?

► Aș alege, fără să stau pe gânduri, Topolovățu Mare!

Domnule secretar, vă mulțumesc pentru amabilitate.

► Și eu vă mulțumesc.

ÎN ATENȚIA LOCUIȚORILOR COMUNEI TOPOLOVĂȚU MARE

Luând la cunoștință că Ungaria a confirmat încă două noi focare în localitățile Battonya și Nagykaras, la o fermă de curcani, respectiv la o fermă de găște pentru foie gras, aflate în zona administrativă Bekes, la granița de vest a României și ținând seama atât de apariția și evoluția Gripei Aviare în mai multe state membre ale Uniunii, cât și de

faptul că România are două localități, Peregu Mic și Peregu Mare, din județul Arad care intră în zona de supraveghere stabilită ca urmare a confirmării acestor noi focare, Direcția Sanitar Veterinară și Pentru Siguranța Alimentelor Timiș, informează cetățenii comunei de obligativitatea menținerii păsărilor în adăposturi adecvate, astfel încât să se evite contactul

cu păsările sălbatice.

Totodată se interzice lăsarea liberă în afara gospodăriei a păsărilor domestice.

Orice caz de boală sau mortalitate, va fi anunțat imediat medicului veterinar de liberă practică împuternicit din zona administrativă a primăriei.

AVERTISMENT

ÎN ULTIMII 3 ANI ÎN ROMÂNIA AU FOST ÎNREGISTRATE 43.165 INCENDII DE VEGETAȚIE.

Numerul în ultimii trei ani, pe teritoriul României au fost înregistrate 43.165 de incendii de vegetație, ceea ce înseamnă o medie de 40 de incendii pe zi.

Principala cauză de generare a acestor incendii este utilizarea focului deschis pentru curățarea și/sau igienizarea terenurilor agricole. Această operațiune executată fără luarea unor măsuri de siguranță, fără supravegherea arderii, în lipsa unor mijloace de primă intervenție și fără anunțarea serviciilor voluntare/privat pentru situații de urgență conduce la numărul extrem de ridicat de incendii de vegetație.

De asemenea, **fumatul** în zonele cu vegetație uscată, în apropierea locurilor de cerșire a generat pe fondul neglijenței, un număr semnificativ de incendii de vegetație.

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

București, Bane Dumbăre 46, sector 2

Telefon/Fax: 021-2086150/021-2420900

igu@mgau.gov.ro

www.igu.ro

ATENȚIE! 40 INCENDII DE VEGETAȚIE ZILNIC

ANUNȚ IMPORTANT

Inspectoratul Pentru Situații de Urgență „Banat” al județului Timiș, reamintește tuturor locuitorilor comunei Topolovățu Mare, că statistica incendiilor din ultimii ani arată că în perioada mai-septembrie, în județul Timiș, se înregistrează un număr mare de arderi necontrolate, ca urmare a acțiunilor de igienizare a terenurilor arabile, pajiștilor permanente, deșeurilor precum și a miriștilor, care pot avea consecințe grave asupra comunității, pot produce mari pagube materiale și afectează mediul înconjurător.

Pentru a evita producerea arderilor necontrolate, Primăria comunei Topolovățu Mare, roagă toți cetățenii să respecte instrucțiunile din afișele alăturate.

ATENȚIE!

Nu utilizați focul deschis și nu fumați la distanțe mai mici de 40 m față de locurile cu pericole de explozie, gaze și lichide combustibile, vapori inflamabili, explozivi etc., respectați 10 m față de materiale sau substanțe combustibile: lemn, hârtie, textile, carton astufat, bitum, ulei etc. și 50 m față de culturile de cereale/pășuni în perioada coacerii și recoltării sau de zonele împădurite.

Ne utilizați focul deschis în locuri cu pericole de incendii și pe timp de vânt.

Atenție! Arderile miriștilor se face numai după luarea măsurilor ce se impun pentru împiedicarea propagării focului la vecinătăți; asigurându-se supravegherea permanentă a arderii și numai pe baza **permisului de lucru cu foc**, după informarea în prealabil a serviciului voluntar/privat pentru situații de urgență.

Prepararea hranei prin utilizarea focului deschis în incintele utilităților, în zonele de agrement și în gospodăriile populației se face numai în locuri special amenajate, în condiții și la distanțe care să nu permită propagarea focului la construcții, depozite, culturi agricole, pășuni, plantații sau la alte vecinătăți.

Copiii trebuie educați și supravegheați pentru a nu se juca cu focul. În condiții și în locuri în care pot provoca incendii.

Limbajul agresiv se sancționează cu amendă de la 1.000 la 2.500 lei!

- arderea resturilor vegetale, gunoierii, deșeurilor și a altor materiale combustibile, fără obținerea permisului de lucru cu foc și fără luarea măsurilor pentru împiedicarea propagării focului la vecinătăți;
- amenajarea locurilor pentru utilizarea focului deschis în condiții și la distanțe care favorizează propagarea focului la construcții, depozite, culturi agricole, pășuni, plantații și alte vecinătăți.

ASTFEL PUTETI PREVENI IZBUCNIREA INCENDIILOR

Foaiia de Victor Vlad Delamarina

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Două din proiectele acestui an, se ridică la suma de zece milioane de euro!

Ioan Cristian CARDAȘ - Primar al comunei V.V. Delamarina

Opresc mașina în apropiere de satul poetului pentru a fi, fie și vreme de o clipă, vecin cu un spic de grâu crescut la marginea drumului. Departe, la mijlocul lanului, o căprioară bate poteci ascunse cu nările palpitând ca doi maci absorbiți dintr-un cer băntuit de furtună. Zi frumoasă de primăvară, ca un spațiu creator, ca un câmp de observație romantică, sau ca o boltă sublimă a voluptății. La intrarea în primărie cineva îmi amintește că planeta este gripată. Uitasem masca...

Domnule primar, cum ați trecut această perioadă, unică prin restricțiile impuse oamenilor?

▶ Știi, la țară lumea este mai blajină, mai calmă, oamenii au spațiu mai mult, infinit mai mult decât cei aflați la oraș, motiv pentru care au suportat mult mai ușor izolarea impusă de autoritățile statului. Iar măsurile au fost respectate de consătenii mei.

Cazuri mai deosebite s-au semnalat pe aria comunei?

▶ Au fost câteva cazuri de cetățeni carantinați la domiciliu, ca să apun așa, după ce au revenit în țară, dar nu cu alte probleme. Ne-a ferit bunul Dumnezeu.

Activitatea de transpunere în practică a proiectelor dumneavoastră, a continuat și în această perioadă?

▶ Sigur că da. Păi, nu se poate altfel. Am lucrat, în această perioadă, de exemplu în această primăvară, am reușit să asfaltăm 3,2 km. de drum în localitatea Petroasa Mare și 2,6 km în localitatea Herendești.

Ați lucrat cu spor?

▶ Da, putem spune și așa.

Prin ce program ați desfășurat aceste lucrări?

▶ Prin Programul Național de Dezvoltare Locală. Apoi urmează lucrări și pe următoarele străzi din cele două sate ale comunei, adică Petroasa Mare și Herendești.

Care este proiectul socotit de dumneavoastră ca fiind foarte mare pentru acest an?

▶ Pentru acest an chiar am un mare proiect.

Despre ce este vorba?

▶ E vorba despre proiectul care privește asfaltarea străzilor în localitatea Visag, „Drumul comunal” 135 aflat între Victor Vlad Delamarina și Herendești, precum și cartierul din Petroasa Mare.

Când veți da drumul lucrării?

▶ Noi am începe și de azi, dar stăm după tot felul de avize ca să putem da drumul la etapa de licitații.

Stați de multă vreme după aceste avize?

▶ Ooo, să fi dumneata sănătoasă! Păi, din cauza acestor măsuri restrictive, adică și din cauza lor, stăm și tot așteptăm. Fii, te rog, atentă la proiectul privind asfaltarea, trei ani de zile am lucrat la acte, iar lucrarea în sine durează un an de zile! Ce zici?

Este posibil așa ceva?

▶ Uite că este. Celelate proiecte am început să le definitivez din 2017! Păi, trece mandatul și nu pot duce la bun sfârșit munca începută. Dragă domnișoară Roxana, să lucrezi trei ani de zile la hârții, pentru o lucrare care se face într-un an?

Domnule primar, am început să învăț să nu mă mir de nimic ce se întâmplă în țara asta. Ceva speranțe?

▶ Speranțe? Aștept după avize ca să pot începe lucrările de canalizare pe linia Honorici-Pădureni-Vișag.

Sunt proiecte mari domnule primar!

▶ Da, sunt proiecte mari, mari și ca valoare financiară, dar mari și prin importanța pe care o au aceste proiecte pentru consătenii mei.

Ca valoare bănească, la cât se ridică ele?

▶ Prețul canalizării în localitățile amintite, se ridică la suma de 20.000.000 de lei, vorbesc doar de cele trei localități, iar cel al infrastructurii rutiere, se ridică la valoarea de aproape 19.000.000 de lei. Aproape 40 de milioane de lei! Carevasăzică, doar două din proiectele acestui an, se ridică la suma de zece milioane de euro!

Despre iluminatul stradal în comuna Victor Vlad Delamarina ce puteți spune cititorilor?

▶ În acest mandat, întregul sistem de iluminat public din comuna noastră, a fost schimbat. Am trecut pe un sistem mult mai economic, acela pe LED-uri.

A fost necesar un număr mare de lămpi?

▶ Da, aproape 1.000 de lămpi noi pentru iluminat. **Prin ce program?**

▶ Cu surse proprii.

Asta înseamnă că vă gospodăriți cu multă chibzuință fondurile comunei.

▶ Chiar așa este. Și am făcut, prin introducerea acestui sistem de iluminat, economii serioase la bugetul comunei.

Domnule primar, această perioadă de pandemie, a ridicat probleme și elevilor din comuna dumneavoastră. Cum au rezolvat ei această problemă?

▶ Toți s-au conformat urmând cu atenție sistemul de învățământ recomandat de autorități, acela online. Sigur, unii dintre ei, s-au confruntat cu lipsa semnalului la telefon sau internet, dar în marea lor majoritate au reușit să țină pasul cu cerințele dascălilor. Și dacă tot am amintit de dascăli, recent am vorbit cu conducerea școlii pentru a pregăti corespunzător probele de examene care bat la ușa celor mai mari.

Pe raza comunei dumneavoastră, s-au înregistrat cazuri de îmbolnăvire cu coronavirus?

▶ Din fericire nu.

Vor trece rugile, fără oameni, domnule primar.

▶ Din păcate așa este, asemenea și manifestările sportive. Dar în acest timp, doresc să termin, pentru tinerii din localitatea Honorici, un teren de sport pentru care, după această perioadă, vom semna contractul.

Terenul sintetic?

▶ Da și prevăzut și cu iluminat pentru nocturnă.

V-a reținut mult din activitate această perioadă de gripă?

▶ Foarte mult, dar, cu ajutorul bunului Dumnezeu, am efectuat alte lucrări, cum ar fi întreținerea drumurilor, lucrări necesare în orice așezare.

Domnule primar, vă mulțumesc și în numele consătenilor dumneavoastră, care citind acest interviu, vor înțelege mai bine efortul depus de dumneavoastră pentru întreaga comunitate.

▶ Și eu îți mulțumesc, pentru faptul că ne aduci această frumoasă revistă și ne-o aduci la timp, la noi acasă chiar și în această perioadă, când nu ajung nici ziarele din capitală.

Rubrica Sfintei Biserici

DOAR MURIND, BOBUL DE GRÂU VA RĂSĂRI

† IOAN AL BANATULUI

Viața noastră se aseamănă cu a unui grăunte semănat sub brazdă. Hristos, Bobul de grâu Dumnezeiesc, a fost semănat în pământ și a treia zi a înviat. El a rostit în fața ucenicilor Săi cuvintele referitoare la bobul de grâu care cade sub brazdă, iar, dacă nu moare, rămâne singur:

„Adevărat, adevărat zic vouă că, dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă”. Hristos ne arată că își asumă moartea prin care va trece și prin care ne va trece și pe noi la Viață. Înviatul din Nazaret va aduce în lume o nesfârșită roadă prin moartea și Învierea Sa. Hristos va face să rodească viața din moarte. Moartea mea și a ta vor rodi viața. Dar ce fel de viață?! După

faptele noastre. Spune o vorba din popor: „Ce semeni, aceea răsare”.

Țăranul român, de mii de ani, seamănă sub glie bobul de grâu care, mai întâi moare, dar apoi răsare și vine la viață pentru a înspica și a aduce rod însutit. Aceasta era credința strămoșilor noștri: doar murind, bobul de grâu va răsări. Dacă Dumnezeu poartă de grijă unui bob de grâu care, aruncat sub brazdă, răsare, oare nu este mai de preț omul, cununa creației Sale?!

Iubite frate, vei rămâne pe veșnicie în mormânt?! Nu, căci Hristos va revărsa și peste tine cea picătură din roua vieții și vei învia și tu.

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

No aprindeți și nu fumați în pădure sau la o distanță mai mică de 100 metri față de zonele împădurite.

No aprindeți în perioadele de canicularitate sau atunci când bate vântul.

Preparați hrana numai în locurile amenajate special pentru acest lucru.

Supravegheați copiii pentru a nu se juca cu.

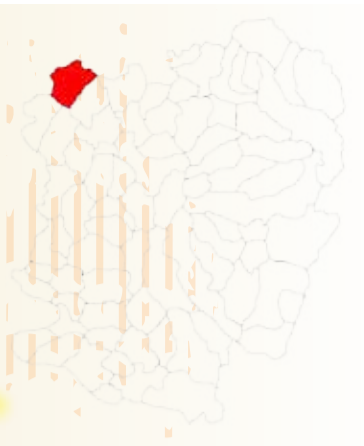
Mentineți curățenia în pădure.

PROTEJAȚI PĂDUREA

igsiuromai.gov.ro | +40.21.2086150 | www.igsiu.ro

PĂGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Vermeș

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

„DORESC, ÎN ACEASTĂ ZI DE SĂRBĂTOARE, TUTUROR CONSĂTENILOR MEI, SĂNĂTATE, VIAȚĂ LUNGĂ ȘI BUNĂ ÎNȚELEGERE”

ION IACOB DAMIAN - PRIMAR AL COMUNEI VERMEȘ

Au înflorit băgrii. Iubesc atât de mult acești arbori încât i-aș păzi cu arma-n mână ca să nu-i taie nimeni. Cobor spre Vermeș, comună frumoasă din Carașul meu drag. Departe de intrarea în sat, trec niște cai. Tropicul lor ca o răscoală mă țintuiește de geamul mașinii admirându-i. A trecut și mai, n-au mai rămas din el decât privighetorile și-un cântec frumos al dragostei nesărutate, acela pe care-l vor cânta fetele, noaptea, la fântână, sau în vaduri de râu.

De ce am venit la Vermeș? Pentru că domnul primar Damian, mi-a telefonat cu ceva timp înainte spunându-mi: „Roxana, mâine pe 28 mai este marea sărbătoare creștină a Înălțării Domnului, este Hramul Sfintei noastre Biserici și Ziua Eroilor neamului românesc. Îi musai să vii la noi!”

L-am ascultat, doar domnul Damian este vicepreședinte al Asociației Primarilor din Banatul Istoric, instituție a cărei prim partener media este chiar jurnalul interregional „Banatul”. Și mai este domnia sa o gazdă care se bucură sincer de goști. Întâlnindu-l înainte de ceremonia depunerii de coroane, am convenit să mai vorbim”, după ceremonie pentru toți cititorii noștri.

La ceremonia din fața Căminului Cultural „Cassian R. Munteanu” au participat un număr restrâns de persoane, așa cum este legal, din cauza pandemiei. Alături de domnul primar Ion Iacob Damian, aflându-se Părintele paroh Petru Vintilescu și cantorul Aurelian Bontilă, domnul

viceprimar Petrișor Cireșan, secretarul comunei domnul Ion Fănică Rîmpu, domnul profesor Sergiu Pîrvan, coordonatorul ansamblului folcloric Vermeșana domnul Petrică Chiodan și doi copii minunați, Alessia și Alex Rîmpu, îmbrăcați în frumoasele noastre costume populare. După momentul solemn, domnul primar mi-a spus:

„Trăim azi un moment de aleasă bucurie, acela al Înălțării Domnului, mai exact de triplă sărbătoare, ușor umbrită de ravagiile făcute de această pandemie care fără de voia noastră ne-a impus tot felul de restricții. Și când spun de triplă sărbătoare fac referire și la Hramul Sfintei noastre Biserici precum și la Ziua Eroilor, celebrată în fiecare an, după cum știm, odată cu sărbătoarea creștină a Înălțării Domnului, care marchează înălțarea la cer a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, la 40 de zile de la Înviere. Sărbători mari, la care, din păcate, nu a putut fi prezentă întreaga comunitate ca urmare a regulilor impuse la nivel național. De această dată, cred că pentru prima oară în istoria comunei, Înălțarea Domnului este sărbătorită strict prin rugăciuni, ruga noastră străveche prin primirea unui număr de goști acasă, permis de lege, iar omagierea eroilor neamului prin depunerea de coroane.

Ne-am fi bucurat să fie altfel, să fie așa cum a fost odinioară, dar mă bucur totuși că până acum și sper ca și de acum înainte, pandemia de coronavirus să nu ne creeze probleme. Doresc, în această zi de sărbătoare, tuturor consătenilor mei, sănătate, viață lungă și bună înțelegere.”

MULȚUMESC DOAMNEI PROF. ANDREIA TEACĂ PENTRU SPRIJINUL ACORDAT ÎN REALIZAREA ACESTEI PAGINI / ROXANA FURDEAN

Foaia de Coșteiu

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Joate satele comunei Coșteiu vor avea gazul tras la poartă

Petru CAREBIA - Primar al comunei Coșteiu

La fiecare întâlnire cu primarul comunei Coșteiu, înainte de a porni reportofonul, domnia sa mă poartă prin lumea râsului, a leagănului de vânt, o lume cu vară multă și fermecată, în care stelele nu dorm și se lasă numărate și trase de cozi. O lume a iubirii, a vieții, o sărbătoare a bucuriei fragede, în care neliniștea doarme sau încă nu s-a născut. Lumea copilăriei sale petrecută în Țara gulanilor, care este și țara mea. Apoi, ne întoarcem înapoi și vorbim despre lumea de azi și despre coronavirus. Că de, oameni suntem.

Domnule primar oamenii comunei dumneavoastră, au suportat fără abateri interdicțiile impuse de guvernanți pentru limitarea gripei numită coronavirus?

► Da, au înțeles bine consătenii mei hotărârile acestei perioade iar noi, cei din aparatul primăriei, am încercat să fim mereu aproape de ei, am distribuit la magazine declarațiile de care aveau nevoie pentru a le completa la ieșirea din locuință, am desfășurat, tot în această perioadă, o acțiune în care am dezinfectat întreaga comună, cu mijloace proprii, ca să nu fim nevoiți să plătim la o altă firmă, știut fiind că trecem, asemeni întregii țări, printr-o perioadă grea din punct de vedere economic.

Ați distribuit și măști?

► Desigur. Am făcut pachete cu măști pentru fiecare gospodărie a comunei, iar voluntarii noștri le-au distribuit.

Ați avut și cazuri de oameni gripați cu acest virus?

► Da, am avut câteva cazuri, dar cazuri care nu au luat forme grave, dovadă că oamenii s-au întors repede la casele lor, reluându-și activitatea. În rest, suntem bine și mulțumim bunului Dumnezeu.

În această perioadă proiectele dumneavoastră, lucrările începute înainte de pandemie, au continuat?

► Bineînțeles, păi, cum să ne oprim? Roxana, nici nu am luat în calcul o astfel de ipoteză. Păi, lumea nu s-a oprit din lucru nici în vreme de război. Noi am continuat și continuăm desigur, pe de o parte cu asfaltatul străzilor, pe de altă parte cu lucrările de finalizare a unei capele în incinta cimitirului, derulăm în ritm normal investițiile la apă...

La gaz?

► Dragă, în ceea ce privește gazul metan, noi am intrat într-o asociație la nivel județean, asociație în cadrul căreia am plătit mai bine de un miliard de lei pentru studiul de fezabilitate, urmând ca în viitorul apropiat să se definitiveze și proiectul pentru a putea accesa fondurile necesare introducerii gazului în localitățile comunei noastre. Este un proiect pe care îl pregătesc de multă vreme, un proiect de care, odată finalizat, se vor bucura toți consătenii mei.

Să înțeleg că toate satele comunei Coșteiu, vor avea, cum se spune, gaz tras la poartă?

► Da, toate satele comunei Coșteiu vor avea gazul tras la poartă, noi ne luptăm pentru acest lucru știind cât de necesar este el pentru confortul oamenilor.

Aveți o dată aproximativă a aducerii gazului în casele oamenilor?

► Nu vreau să mă hazardez în a rosti o dată anume, cu atât mai mult cu cât acest proiect este unul de mare anvergură, dar, eu personal, îl doresc definitivat cât mai repede.

Bine, bine, dar tot un mare proiect al dumneavoastră, este și cel care vizează canalizarea comunei Coșteiu.

► Da, este adevărat, la canalizare, am rămas cu câteva lucruri nelămurite la proiect, dar am început lucrările la Sâlha, unde am reușit să racordăm 120 de locuințe, urmând ca după ce obținem un nou aviz de la forurile decedente, să mai racordăm 100 de gospodării.

Domnule primar, vă uitați la ceas și îmi amintesc că la sosire, doamna secretară mi-a spus că aveți o întrunire la Consiliul Județean Timiș. Nu vreau să întăriați, așa că mai am o ultimă întrebare.

Te ascult.

Mai aveți și un alt mare proiect, în acest timp?

► Da, avem depus un proiect la Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, o instituție publică aflată în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, un proiect eligibil pentru finanțarea, pe care o așteptăm, în valoare de 2.000.000 de euro.

Se obțin greu asemenea sume.

► Da, am tot pregătit documente care să ne înlesnească obținerea acestei sume, pentru că pe lângă introducerea gazului în satele comunei, doresc să schimbăm întreaga rețea de apă a comunei și să terminăm și canalizarea.

Domnule primar, vă mulțumesc.

► Și eu îți mulțumesc Roxana.

TRANSPARENȚA ADMINISTRATIVĂ

Hotărârea Nr. 20, din 30.04.2020, privind aprobarea „Regulament local privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate”, în comuna Coșteiu.

Hotărârea Nr. 21, din 30.04.2020, privind aprobarea „Regulament de organizare și funcționare a Sălii de sport” din comuna Coșteiu.

Hotărârea Nr. 22, din 30.04.2020, privind aprobarea trecerii terenului intravilan înscris în CF nr. 402113, nr. Top 402113 loc. Țipari în domeniul privat al comunei Coșteiu.

Hotărârea Nr. 23, din 30.04.2020, privind aprobarea modului de întocmire a Registrului Agricol al

comunei Coșteiu.

Hotărârea Nr. 24, din 30.04.2020, privind aprobarea contului de închidere a exercițiului bugetar pentru anul 2019 al comunei Coșteiu.

Hotărârea Nr. 25, din 30.04.2020, privind rectificarea nr. 1 a bugetul local al Comunei Coșteiu pe anul 2020.

Hotărârea Nr. 26, din 30.04.2020, privind modificarea HCL Nr. 77/28.11.2019.

Hotărârea Nr. 27, din 30.04.2020, privind amânarea termenului de plată a taxelor și impozitelor locale pe anul 2020 cu bonificație până la 30 iunie 2020 inclusiv.

Hotărârea Nr. 28, din 30.04.2020, privind aproba-

rea vânzării prin licitație publică a terenurilor, în vederea construirii de locuințe și a documentelor aferente începerii licitației.

Hotărârea Nr. 29, din 30.04.2020, privind aprobarea „Regulamentului - cadru privind procedura de vânzare a bunurilor imobile aflate în domeniul privat al comunei Coșteiu.

Hotărârea Nr. 30, din 30.04.2020, privind aprobarea completării inventarului bunurilor care aparțin domeniului privat al comunei Coșteiu.

POEZIA DE ȚINUT MÎNTE

Cuvântul „mamă” este greu de definit. Nichita Stănescu a numit-o „cea mai scumpă de pe lume”, Grigore Vieru și-a plâns dorul în versurile „Mi-e dor de tine, mamă”, iar Nicolae Labiș a inclus poezia „Mama” în volumul său de debut, numit „Primele iubiri”.

Legătura specială dintre mamă și copil este elogiată inclusiv în poeziile creștine. Atât pentru tinerii cititori ai comunei Coșteiu, cât și pentru cei mai vârstnici, publicăm cu drag poemul semnat de bardul din Mălini.

Mama

NICOLAE LABIȘ

N-am mai trecut de mult prin sat și-mi spune

Un om ce de pe-acasă a venit

Cum c-a-nflorit la noi mălinul

Și c-ai albit, mămucă, ai albit.

Alt om mi-a spus c-ai stat la pat bolnavă.

Eu nu știu cum să cred atâtea vești,

Când din scrisori eu văd precum matală

Din zi în zi mereu întineresti.

Din albumul primăriei

Domnul Petru Carebia, primarul comunei noastre și domnul viceprimar Benjamin Marton, primul din stânga imaginii, prezenți la întrunirea Asociației Primarilor din Banatul Istoric, din luna februarie a acestui an. Și când te gândești că ne-a ajuns vremea să nu se mai poată întâlni om cu om...

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Birchis

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Eu cred că odată și-odată, tot se va găsi cineva care să guverneze țara asta așa cum se cuvine

Ioan GUȚU - Primar al comunei Birchis

Îndreptându-mă spre Birchis, cobor prin pădurea Mocioneștilor pe drumul cel nou cu solid covor asfaltic, ce leagă Făgetul de Căpâlnaș și Birchisul de autostradă, adică de lumea toată. O șosea frumoasă ce taie pădurea în două, bine lucrată și extrem de necesară locuitorilor aflați pe Valea Mureșului. Am oprit mașina, la mijlocul distanței spre Căpâlnaș, ascultând cum în aer se rotesc tăceri, zădărnicii și civilizații stinse, pentru că în aceste locuri se odihnesc multe veacuri de istorie. Văzându-mă privind, când spre pădure când în lungul șoselei, un bătrân purtând la încheietura brațului un coș plin cu ciuperci, îmi spune: „E frumoasă pădurea, dar fain îi și drumul lui domnu Guțu!” Are dreptate, acest drum nou, e visul de ani de zile a acestui primar destoinic. Pentru a-l întâlni pe domnul Guțu, mă voi abate puțin spre Birchis, dar drumul nou trebuia să-l văd. Merită!

Domnule primar, am ocolit puțin venind spre dumneavoastră, pentru că mi-am dorit să văd acea panglică de asfalt cu care legați de județul Timiș și de autostradă desigur, o mare parte a Văii Mureșului. Felicitări!

► Mulțumesc, domnișoară Roxana. A fost mult de lucru la el, dar mai mult de așteptat după avize. Că așa e la noi în România de azi.

România de azi. Dar cum vedeți dumneavoastră România de mâine?

► Ca să fim optimiști, eu cred că odată și-odată, tot se va găsi cineva care să guverneze țara asta așa cum se cuvine.

Până atunci domnule primar, oricine poate vedea că au trecut 30 de ani și nu s-a făcut nimic pentru binele celor mulți.

► Nu s-a făcut, domnișoară, pentru că nu a existat un interes real privind soarta celor mulți, din partea celor care s-au tot perindat pe la guvernare. Au pus, acei oameni, fie guvernanți, fie parlamentari, mai presus de interesele țării, interesele lor.

Credeți că ar fi mai eficient să avem un parlament unicameral?

► Da! Și spun asta răspicat, convins fiind că un sistem parlamentar unicameral ar fi mult mai potrivit pentru o țară ca România. Vezi dumneata, de multe ori am văzut că prezența celor două camere, naște contradicții inutile. În acest sens cred că dacă am avea un sistem unicameral, cu oameni competenți, evident, lucrurile ar fi mult, mult simplificate. Am

avea și un număr de parlamentari simțitor mai redus și, un fapt deloc de neglijat, am avea cheltuieli mult mai mici. Noi, dragă Roxana, nu avem, raportat la numărul de locuitori, trebuință de o asemenea stufoasă echipă parlamentară. Sigur, țările mari, țările puternice din punct de vedere economic își pot permite, dar noi nu. A, când vom mai crește economic, demografic, atunci e altceva. Dar până atunci, 500 de parlamentari, 465 mai exact, mi se pare și mie, așa cum cred și alții, așa cum a considerat și fostul președinte Traian Băsescu, un număr prea mare!

Cum socotiți acceptul Partidului Liberal de a accepta să vină la putere într-o astfel de perioadă?

► Acum, în această chestiune, fiecare om, fiecare cetățean are opinia sa. Eu cred că înainte de a da un răspuns ar fi bine să reflectăm puțin și la vechea vorbă românească: „Toamna se numără bobocii.” Așa că până la alegerile din toamnă, dacă vor fi și atunci, să nu ne pripim cu răspunsul.

Credeți că la viitoarele alegeri parlamentare vor dispărea din spațiul parlamentar anumite partide?

► Să știi, Roxana, că nu este ușor să te pronunți în acest sens. Electoratul este extrem de imprevizibil.

Domnule primar vă mulțumesc pentru acest dialog.

► Asemenea.

BIRCHISUL DE ALTĂDATĂ

BIRTUL LUI TICĂ MACEDONEANU

AUREL VODICEAN

În sat a prins viață, mutat de pe vechea vatră a satului, și birtul lui Tică Macedoneanu. Tică nu mai era singur. Când pleca după marfă, avea cine să-l înlocuiască – soția lui, Zoița. Era tânără Zoița, la 25 de ani, pe lângă Tică, care se apropia de 50. Zoița este fata unui iobag din Ardeal. Tatăl și mama ei au fost sfâșiați de lupii flămânzi într-o iarnă când au fugit în munți spre trecerea în Banat. Ea a scăpat printr-o minune cerească, îmbrobodită într-o grămadă de zdrențe. Pădurarul Varoși din Ilteu, fiind prin apropiere, a sosit la timp ca să o salveze. În casa pădurarului a crescut până la această vârstă.

Zoița nu i-a dat niciodată un anume prilej de gelozie. Părul ei, buclele de culoarea grâului copt, ochii de un albastru aparte și zâmbetul blând, enigmatic, mereu parcă ascunzând ceva, pot scoate pe oricine din minți. Nu de feciorașii aștia din sat îi este frică. Pe aștia i-ar pune el la punct, ci de atâția cavaleri și fețe boierești care îi trec pragul.

Marea spaimă care îi îngheață sângele în vene sunt haiducii lui Lică. O ceată numeroasă de haiduci. Iobagi fugiți în grup din zona Crișurilor de pe moșia unui grof. Aștia se aude că s-au înfruntat într-o noapte cu mai multe grupări de grăniceri ce aparțineau Cetății Aradului. Nu demult au prădat până și Bazarul Turcesc din Lipova.

Că îi pradă bunurile, nu ar fi nimica. Le pune el la loc. Unde să o ascundă pe Zoița! Lică, se spune că ar fi un om tare muieratic. Poate o va trece cu brodul la Hălăliș. De acolo o va duce la familia unui prieten negustor din Săvârșin.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

O tânără cititoare a jurnalului nostru, domnișoara Cristina Blaj, din comuna Birchis, ne întreabă cum este corect: „Decât o carte” sau „Doar o carte”? Dragă Cristina, nu e un secret pentru nimeni că limba română le pune din ce în ce mai multe probleme vorbitorilor ei și că greșelile de toate felurile umplu în aceeași măsură spațiul online, presa și exprimarea de zi cu zi.

A devenit aproape un lux să auzi cuvântul „decât” folosit la locul lui. Pentru că la piață, pe stradă, în autobuz sau pe Facebook îți zgârie auzul când ți-e lumea mai dragă un „decât” trântit cum nu se poate mai nepotrivit. Și cumva, din motive misterioase, cuvântul „doar” a intrat în dizgrație, iar în locul lui, se bucură de mare prețuire cuvântul „decât”. Fă un exercițiu și încearcă să îți amintești de câte ori pe zi auzi în jur exprimări precum „Am mâncat decât un sendviș” sau „Au fost decât trei oameni la întâlnire.”

Și toate sunt greșite... De ce? Pentru că... în limba română, „decât” nu este sinonim cu „doar” sau cu „numai”, așa cum greșit cred cei mai mulți dintre vorbitori, și nu poate fi utilizat fără să fie însoțit de adverbul de negație „nu”. Așadar, este greșită folosirea lui în structura „Au fost decât trei oameni...”.

Varianta corectă este: „Nu au fost decât trei oameni”. Întotdeauna însoțit de adverbul de negație: „nu”! Sau o altă variantă corectă este folosirea lui „doar” („Au fost doar trei oameni.” sau „Nu au fost decât trei oameni.” și nu „Au fost decât trei oameni.”)

ACTUALITATEA ROMÂNEASCĂ

Dragi cititori, vă prezentăm alăturat unul din cupletele care i-au adus succesul marelui actor Constantin Tănase, dar și multe necazuri. Orice asemănare între cele de mai jos, scrise de regretatul artist român, în anul 1943 și zilele pe care le trăim azi, noi românii, nu-i deloc întâmplătoare.

Și cu asta ce-am făcut?

Ne-am trezit din hibernare
Și-am strigat cât am putut:
Sus cutare! Jos cutare!/?
Și cu asta ce-am făcut?

Am dorit, cu mic, cu mare,
Și-am luptat, cum am știut,
S-avem nouă guvernare?/?
Și cu asta ce-am făcut?

Ca mai bine să ne fie,
Ne-a crescut salariul brut,
Dar trăim în săracie?/?
Și cu asta ce-am făcut?

La corupția am ploare,
Cum nicicând nu s-a văzut,
Scoatem totul la vânzare?/?
Și cu asta ce-am făcut?

Pentru-a câștiga o pâine,
Mulți o iau de la-nceput,
Rătăcesc prin țări străine?/?
Și cu asta ce-am făcut?

Traversam ani grei cu crize,
Leul iar a decăzut,
Cresc întruna taxe-accize?/?
Și cu asta ce-am făcut?

Totul este ca-nainte,
De belele n-am trecut,
Se trag sforile, se minte,
Și cu asta ce-am făcut?

Se urzesc pe-ascuns vendete,
Cum nicicând nu s-a văzut,
Țara-i plină de vedete,
Și cu asta ce-am făcut?

Pleacă-ai noștri, vin ai noștri!
E sloganul cunoscut;
Iarăși am votat ca proștii,
Și cu asta ce-am făcut?

Din albumul cu poze al comunei

Vasile Todt, președintele Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric și Iustin Cionca, președintele Consiliului Județean Arad, prezenți la „Ruga comunei”, de anul trecut, alături de domnul primar și de doamna director al spitalului din Căpâlnaș.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Sînandrei

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Locuitorii care vor dori să aibă acces la gazul metan vor putea să achite și în rate prețul proiectului și al lucrării

Primul gând care îi trece prin minte unui timișorean, atunci când intră în frumoasa comună Sînandrei, este de fapt o întrebare, mai exact două întrebări care sună astfel: „De ce, domnule, orașul Timișoara nu a avut în ultimii 30 de ani, un primar precum primul Sînandreiului Claudiu Coman? De ce în acest oraș murdar care se vrea a fi și capitala Banatului, oamenii nu au ales un primar gospodar? În fine, zărindu-l pe domnul primar, discutând cu muncitorii care asigurau dezinfecția străzilor în localitatea reședință de comună, am așteptat, știind că de aici va pleca spre satul Covaci acolo unde dorește să vadă cum decurg lucrările la rețeaua de gaz metan și atunci va fi mai greu abordabil unui dorit de mine dialog.

Domnule primar, dacă tot mai suntem amenințați cu o altă etapă a pandemiei de coronavirus, văd că Sînandreiul a reușit chiar o spălare a străzilor.

▶ A, este adevărat că noi am făcut o spălare a străzilor din comuna noastră...

A tuturor străzilor?

▶ A tuturor străzilor, iar acestui procedeu i-a urmat acela mai amplu de dezinfecție pe toate stră-

zile, cum spuneam, șoselele și trotuarelor comunei noastre. Dar pe lângă străzi și trotuare am dezinfectat și parcurile comunei, apoi cele două clădiri ale primăriei, clădirea Poliției, cea a Poștei, Centrul de Permanență, precum și Dispensarul Comunal. Și cred că este bine să menționăm faptul că în toată această perioadă, Primăria comunei Sînandrei a achiziționat măști, mănuși, combinezoane, vizete, necesare pentru protecția cât mai eficientă atât a angajaților proprii cât și a polițiștilor și medicilor de familie.

Domnule primar, știind că sunteți grăbit, voi trece, cu întrebările de la un subiect la altul, astfel că aș dori să aflu câteva informații și despre iluminatul stradal?

▶ Domnișoară, e bine că mă întrebi despre acest aspect, pentru că am astfel prilejul să reiterez ceea ce am mai spus și chiar doresc să repet o rugăminte a mea către toți consătenii mei.

Vă ascult domnule primar.

▶ Doresc și prin intermediul jurnalului interregional „Banatul”, să rog cetățenii comunei, cu precădere pe cei care nu înțeleg cum funcționează, cum se desfășoară activitatea administrativă într-o comună, să nu mai facă presiuni asupra autorităților locale, pentru că până când proprietarii de la care au cumpărat, terenul pentru construcție nu predau primăriei atât străzile, cât și rețeaua electrică, primă-

Claudiu COMAN - Primar al comunei Sînandrei

ria nu poate face nici un fel de investiție privitoare la acestea. Abia după ce amintitele bunuri au intrat în patrimoniul administrației locale, aceasta poate să intervină și să ajute cu lucrări de reparație și alte investiții.

Vă pregătiți, după dialogul cu mine să vă deplasați în satul Covaci, acolo unde desfășurați unul din cele mai ample proiecte.

▶ Da, am hotărât să dăm drumul acestui proiect de mare importanță, vorbesc despre introducerea gazului metan în satul Covaci, un proiect pe care locuitorii satului îl așteaptă de foarte multă vreme.

Când au început aceste lucrări?

▶ Lucrările au început în prima perioadă a lunii aprilie.

Când le doriți încheiate?

▶ O, eu le-aș dori finalizate chiar acum, dar cred că până în luna iulie vor fi duse la bun capăt.

Domnule primar care este valoarea acestui proiect?

▶ Proiectul costă aproximativ 1,2 milioane de lei, sumă din care comuna noastră pune jumătate, iar cei de la Gaz-Vest, vorbesc de firma care execută lucrarea, achită diferența. Și te-aș ruga să consenmezi faptul că după terminarea lucrărilor, locuitorii care vor dori să aibă acces la gazul metan vor putea să achite și în rate prețul proiectului și al lucrării.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Prof. univ.dr. AUREL MIHUT

Domnul Nicolae Istrate din comuna Sînandrei, un cititor fidel al jurnalului interregional „Banatul”, ne solicită informații privind șomajul tehnic. Domnule Istrate, potrivit Ordonanței de urgență 92 /2020, statul, prin fondurile europene susține pe cei care se întorc la muncă din șomajul tehnic, cu 41,5% din salariul de bază brut, dar nu mai mult de 41,5% din câștigul salarial mediu brut prevăzut de Legea 6/2020, mai exact maxim 2.253 lei, pe o perioadă de trei luni.

Documentele ce trebuie completate de către angajator pentru aceștia, sunt: cererea care trebuie semnată și datată de reprezentantul legal; declarația pe propria răspundere; lista persoanelor care beneficiază de această sumă.

Angajatorii trebuie să mențină contractele de muncă până la data de 31 decembrie 2020. Excepție fac lucrătorii sezonieri. Cei care se întorc la muncă, din șomajul tehnic, vor avea o parte din salariu plătit de stat, de la 1 iunie.

O altă modificare, comparativ cu proiectul inițial, se referă la faptul că angajații firmelor care au avut o scădere a cifrei de afaceri cu 30% nu vor putea beneficia de această prevedere. Decontarea se face prin virament către angajatori de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cel mult 10 zile de la data îndeplinirii de către angajatori a obligațiilor ce le revin.

Rubrica școlii

CÂND PUI O ÎNTREBARE LUMINEZI LUCRURILE

Leva Melania Stroe din comuna Sînandrei, ar dori să afle cum este corect: „Șefa la magazin” sau „Șefa magazinului”? Dragă Melania, formularea atât de des întâlnită este greșită. De ce? Pentru că în această situație gramaticală ar trebui folosit un substantiv în Cazul Genitiv: „șefa magazinului”! Folosirea Genitivului cu prepoziția „la” este însă o greșeală extrem de frecventă.

Așadar, nu sunt corecte formulări de genul: „șefa la redacție, ușa la apartament, telefonul la față, cheile la casă” etc.

De ce? Pentru că în limba română în acest context aveam de-a face cu un substantiv urmat de un Atribut Substantival Genitival, care răspunde la întrebarea *A cui/ Al Cui/ Ai cui/ Ale Cui?*

Mai pe scurt și mai ușor... ori de câte ori avem un substantiv care ar răspunde la întrebările de mai sus se evită formularea cu prepoziția la. Exprimarea corectă în situațiile menționate ar fi: „șefa redacției, (A cui șefa? A redacției!!!) ușa apartamentului (A cui ușă? A apartamentului!!!), telefonul fetei (Al cui telefon? Al fetei!!!), cheile casei (Ale cui chei? Ale casei!!!).”

În concluzie, corect este șefa magazinului și nu șefa la magazin.

POEZIA DE ȚINUT MÎNTE

Primind la redacție această frumoasă poezie, o dăruim la rândul nostru tuturor locuitorilor comunei Sînandrei, bucuroși că Țara Banatului naște încă poeți, dorind autoarei drum glorios!

Ortaca

Dianei, cu dragoste nespusă!

MONA VLAI

- Dedi, cu treaba-am gătat,
Hoarăli le-am adăpat,
Cucuruzu-i dăspuiat!
Îmi schimb sumna ș-am plecat,
Că m-așceaptă-n colț, la clacă
Și poveastă-a mea ortacă!

Da' io-am pus clențușu sus
Și pă poartă m-am tot dus
C-or fi atăcea dă spus
Și timpu-i pre iuce scurs...
Căce-n stăle și în lună,
Cu ortaca me a bună!

Dusă-s tăce ca un fum
Nu-i mai dedi meu al bun
Cu nuiaua dă alun
Șe-așcepta-n poartă, la drum,
Să mă perie pă șăle
Când viniam noapcea pă stăle.

- Să nu șadz, că-i sară-acuș
Trăbă crumpi în dubă puș'
Cârnaț' dă la fum aduș'
Cloța n-ăpoi pă culcuș...
Îi lucru pântru tăt natu
Și tu umbli cât îi satu!

Cum să fași un conși în păr,
Care fiece poarta sâr,
Cum coși plășinta cu măr,
Cum ții fișiorii-n răspăr...
Luna-i galbină ca lanu'
Și noi n-am gătat givanu'!

Da' ortaca m-o rămas
Șcie tăce căce-am tras,
Și când dau dă v-un năcaz
Mă căzniesce, că-i cu fras!
Ș-acuma, ca altădată,
Poveasta nu să mai gată

Din albumul comunei

Parcurile comunei, locurile atât de îndrăgite de copii și nu numai de ei.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

OCHIUL MASONERIEI NU MAI POATE VEDEA ATÂT DE DEPARTE

Săvârșin, început de mai...

V-ați autoizolat, de teama pandemiei, în frumusețea pădurilor din acești munți.

Nu, nu de teama acestui virus, virus despre care nu știu nici eu, nici poporul, nici guvernării și nici măcar șeful statului, mai mult decât au hotărât să știm mai marii lumii. Am venit aici, pentru că m-a chemat primăvara și o astfel de invitație nu se poate refuza. Refuz să mă uit la televizor, dar chemarea primăverii nu se poate refuza.

De ce refuzați să vă uitați la televizor?

Pentru că emisiunile televizate, au devenit extrem de gălăgioase și practică o tot mai slabă aderență la valori.

Astfel că preferați liniștea muntelui.

Draga mea, aici, în fiecare dimineață, îmi însoțesc sufletul, urcând în liniște pe drumuri de munte, în călătoria lui spre Dumnezeu. Și dacă ostenesc, fac un popas spre bucuria ochilor. Așa am făcut și ieri, privind la un trunchi de fag bătrân, retezat de vreun trăsnet și la care se uita mirat un om. Era departe și sub bocancii lui mai lucea zăpada. Apoi, când din dreapta sa se năpusti spre desis, ca un fulger, un vulpoi vânat-roșcat, plutind deasupra zăpezii, încă netopită în întunecimea codrului, și omul îl petrecu fără grabă prin cătarea puștii, pornii la drum.

Iubiți mult natura!

Când îți răspund că iubesc natura, îți spun că îl iubesc pe Dumnezeu. Și în relația mea cu natura mă aflu, vreau să cred, într-un odihnitor raport de cordialitate.

Carevașăzică nu prea știți ce se întâmplă «acolo jos»?

Din păcate știu; aceleași numere de circ pe care poporul român le trăiește de veacuri. Prin anii '50, în prezidiile ședințelor, până la nivelul celui mai amărât cătun, era ales și... tovarășul Stalin. Ba, mai mult, se păstra un scaun gol, dacă, cine știe, din senin s-ar fi ivit Iosif Vissarionovici Stalin în persoană?

Vremuri apuse...

Dumneata spui vremuri apuse? Păi, n-ai văzut slugăria cu care politicienii își perie conducătorii azi? Este adevărat, politicienii români au vocație de slugă, dar cercul e același.

Cum credeți că va arăta lumea după pandemie?

Bănuiam că vom ajunge cu dialogul nostru și la acest punct de discuție, așa că mi-am notat, pe un șervețel, că nu pot ține minte așa ceva, o știre care sună astfel: „O nouă victimă a coronavirusului, s-a înregistrat în județul Timiș. Cetățeanul în vârstă de 85 de ani, care suferea de: ciroză toxică, encefalopatie hepatică, fibroză pulmonară, insuficiență mitrală, insuficiență tricuspidiană și fibrilație atrială, a murit de coronavirus.” Dragă, eu habar nu am ce înseamnă „insuficiență tricuspidiană” și nici celelalte beteșuguri ale sârmanului om, dar am ajuns să cred că în aceste vremuri până și moartea a intrat în timpul aghiorit. Dar, dacă mi-ai îngădui, aș risca un răspuns reținut totuși de teama de a nu deveni un părelnic fastidios.

Vă ascult.

Dragă, omenirea se află la o răspântie și în curând vom fi martori sau invitați la câteva clivaje istorice. Așa cum am mai spus, lumea nu va mai fi la fel după acest exercițiu planetar gândit și pregătit ireproșabil de elita ei intelectuală din care nu face parte nici un politician.

De unde știți?

Cunoști dumneata un singur politician capabil să-și însușească sistemul mnemotehic al elitiștilor? Nu mai e bătrânul așkenad Kissinger! Acum, ca să mă trag mai aproape cu răspunsul de întrebarea domniei tale, văd că deasupra lumii de mâine va veghea ochiul magic al informaticianului ca stăpân peste tehnologia informației. Dar să nu crezi că este același ochi aflat în fruntea piramidei masonice.

Nu?

Nu, ochiul masoneriei nu mai poate vedea atât de departe.

Dar, strict legată de noi, de țărișoara aceasta cum o numesc politicienii cu o atât de falsă duoioșie, cum vedeți vremea de după coronavirus.

Dragă, românul va trăi la fel ca înainte de apariția gripei, românul nu poate fi schimbat cu de-a sila. Pe român îl va salva mereu lecția potemkinismului rus, aplicată în forma sa balcanică. Cel de azi, precum cel de ieri, cel de mâine asemenea celui de azi. Există în educația românească acel mijloc care îl ajută pe român să se acomodeze mai ușor cu autoritatea prostiei și să

supraviețuiască. Acel mod, plin de batjocură ascunsă, de a acorda onoare nonvalorii purtătoare de însemn oficial. La fel am procedat cu toți asupritorii, răi și proști, indiferent că au fost străini sau de-ai noștri.

Recent, într-o emisiune a postului național de televiziune, Mircea Dinescu, numea România ca fiind «o țară de hoți!»

Păcat că nu s-a găsit nimeni, după emisiune, să-i facă cunoscută mărturisirea preotului care, ieșind cu Sfintele Daruri pe ușa altarului spune: „Cred Doamne, și mărturisesc că tu ești Christos, fiul lui Dumnezeu celui viu, carele ai venit în lume ca să-i mărturisești pe cei păcătoși dintre care cel dintâi sunt eu!” Dar, stând cum vrei și judecând cinstit, poate are dreptate. Vezi dumneata, am citit undeva că prin anii '65 când s-au deschis porțile facultăților de stat și pentru copiii românilor de rând, care copii erau, ca și azi, mai deștepti decât ai bogătanilor, un tânăr firav purtându-și cu greu valiza de lemn prin gara sătească spre scările vagonului, în drumul lui spre București, urcat fiind pe prima treaptă, este rugat de tatăl său să rețină, câte zile va avea el, un sfat necesar în viață: „Bă, băiete! Întâi și întâi și întâi, să știi și tu că în țara asta se fură!” Tânărul se numea Ștefan Andrei!

Apropo de acest diplomat de vocație, ce ne lipsește nouă azi în politica externă?

Una din două: ori un om dotat cu inteligența frumoasă a lui Ștefan Andrei, ori ungueroaice.

Unguroaice?

Ascultă, ungueroaicele, folosite în politica externă, ca să mă exprim moromețian, sunt mai ale dracului decât finanțele. Dacă o amintesc acum doar pe Ilona Lorenz cred că este suficient! Ilona, care în 1959 a devenit cea mai influentă...

VASILE TODI

Cea mai influentă amantă a lui Fidel Castro.

Nu, nu amantă, iubită, iar mai târziu, prin '63, soția nelegitimă a lui Marcos Pérez Jiménez, care a condus Venezuela cu mână de fier în politică, dar cu ușurință când era vorba să bage mâna în finanțele publice.

Mă rog. Domnule, șansa de a avea un intelectual de anvergura lui Ștefan Andrei nu se întrevade, iar ungueroaice care să sprijine interesele României nici atât, astfel că politica noastră externă...

Draga mea, politica noastră externă a fost lichidată în decembrie 1989 și înlocuită cu dispoziții venite din afară. Dar pentru ca ziua de mâine a acestui neam să fie frumoasă, lăsând gluma la o parte, ne trebuie azi o minoritate inteligentă și perseverentă în fruntea țării, care să dinamizeze majoritatea amorfă, blazată și incapabilă de mari revelații. Din păcate, în țara noastră vechea tablă de valori a fost spartă, iar la tabla cea nouă, când văd că singur se cere scos un ins ca Ponta, practicant de machiavelism mitocănesc, renunț la orice iluzie, chiar dacă sunt convins că o astfel de hahaleră viețuiește totuși sub semnul efemerității, al perisabilității care face din ea, o ființă tragică pentru simplul motiv că nu se poate bucura niciodată pe deplin, pentru că în ascunsul său, știe că aparține celei mai detestate categorii de cetățeni: semidoctii.

Doctorantul.

Hoțul dragă! Hoțul Ponta, acest caraghios, cum atât de exact l-a caracterizat Andrei Pleșu, dacă nu se furișă sub pulpana lui Ilie Sârbu, i-ar fi desfășat maicăsa o pernă, și din fața ei peticită i-ar fi făcut o trăistuță trimitându-l să cerșească covrigi pe bulevard. Știi, atunci când întâlnesc astfel de inși aciuși prin tot felul de guverne, cred că ar fi necesar ca preoții noștri să ne reamintească săptămânal cele trei întrebări ale lui Solomon: „Până când proștorii, veți iubi prostia? Până când, nebulilor, veți iubi nebulia? Și voi, neștiutorilor, până când veți urî știința?”

Care este situația machedonilor dumneavoastră azi? Asemănătoare cu a basarabenilor. Mereu vânduți

de frații din țara muma. Și dacă tot m-ai întrebat, vreau să-ți relatez o întâmplare tristă, pe care am aflat-o recent, legată de basarabeni.

Vă ascult.

Ei bine, în dorința sinceră de a opri deznaționalizarea românilor de peste Prut și Nistru, și frații noștri basarabeni, precum aromânii mei, n-au simțit vreo umbră de încurajare din partea oficialităților României. Care oficialități nu numai că i-au abandonat, de fiecare dată, dar i-au și trădat. Vezi tu, în iunie 1970, o delegație a Frontul Național Patriotic din Moldova Sovietică a izbutit să ajungă la București, unde a solicitat să fie primită de șeful statului. Nicolae Ceaușescu neavând răgazul necesar, reprezentanții Frontului au fost primiți de trei consilieri. Memoriul înmănat de basarabeni arăta că, dacă se va continua politica de până atunci, românii dintre Prut și Nistru sunt sortiți pieirii ca entitate națională.

Și care a fost poziția Bucureștilui?

Președintele român al Consiliului Securității Statului, a trimis direct lui Andropov, pe atunci șeful Securității URSS, memorialul basarabenilor, însoțit de o scrisoare oficială care se încheia cam așa: „Socotind că această activitate prezintă interes pentru organele Securității sovietice, vă trimitem plicul cu materialul depus la Consiliul de stat al R.S. România.” Drept care, un membru al delegației, anume Usatiuc a fost condamnat la 12 ani detenție în lagăr, Șoltoianu la 11 ani, sărmanul Ghimpu la 6 ani și Graur la 4 ani. Despre aromâni ce să spun? Lor le-au lipit de identitate comuniștii apartenența la Garda de Fier și nu le-o mai dezlipesc nimeni. Dar ce, parcă Mareșalul Antonescu o duce mai bine?

Sunteți o personalitate respectată cu prietenie în lumea primarilor din Banat și nu numai. Cum ați ajuns la această apropiere?

Roxana, urmez de mult cursul cunoașterii de mine însumi; nu sunt o personalitate! Asta ca să știi că știu cu cine stai de vorbă. Ei, odată, demult, copil fiind, am

asistat la un dialog rarism! Intră primarul în bătaura unui vecin și gazda îi spune:

„- Șezi, domnule primar, că poate te dor picioarele de când tot umbli.

- Șed, răspunde primarul, șed că sunt ostenit, nea Costache.

- Ei, ce-i viața domnule primar? întrebă, într-un fel retoric, bătrânul Costache.

- Ce să fie, răspunde primarul mângâind ca pe un sân de fecioară dețul cu răchie și privind atât de departe încât bătrânul Costache și-a plecat privirea în pământ. Ce să fie, a continuat apoi primarul, viața, nea Costache, îi un lucru despre care noi, oamenii, aflăm tare târziu ce înseamnă.

- Cât de târziu, se arată curios Costache.

- Atât de târziu că de multe ori, atunci când aflăm, aflăm degeaba.”

Ei bine, din ziua aceea mă uit cu prețuire la acești gospodari aleși.

Domnul meu, aș dori să închei această plăcută conversație cu un dialog, drag dumneavoastră, dintr-o piesă de teatru în care ați jucat. De acord?

Da... negândită propunere, știu eu...

Vă rog.

Fie! „Steaua fără nume” a marelui Mihail Sebastian, mă fascinează și azi momentul în care profesorul Miroiu o întreabă pe Mona, cea alinată de viață și de iubiri:

„- Dumneata nu te uii niciodată la cer?

- Ba da. Uneori. Ca să văd dacă nu-i înnourat, dacă nu plouă.”

Și constatarea tristă a dascălului:

„- E îngrozitor! Bine, dar ce fel de viață duci dumneata... dacă nici Ursa Mare n-ai avut timp s-o privești. E de mii de ani, de sute de mii de ani, pe cer, aici și dumneata n-ai văzut-o?”

Vă mulțumesc. Dar replica preferată din aceeași piesă?

„Stelele nu se abat niciodată din drumul lor”. Mihail Sebastian, un autor genial, pe care ori de câte ori îl întâlnești pe cel mai nobil raft al bibliotecii, se cuvine să-i faci o reverență intelectuală aparte.

DIALOG CONSEMNAȚ DE ROXANA FURDEAN
PENTRU „ALMANAHUL DOBROGEA 2020”

Ediție coordonată de Roxana FURDEAN

www.revistabanatul.ro

ISSN 2069 - 9689
ISSN-L = 2069 - 9689

Se distribuie gratuit

E-mail: contact@revistabanatul.ro